

"Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs."

De Paulinische Paradox Serie Deel 5a: Romeinen

Welkom in het deel van de Paulinische Paradox Serie over Romeinen. Wij verwachten dat twee soorten mensen geïnteresseerd zijn in dit onderwijs.

De eerste groep bestaat uit mensen die niet begrijpen of het er niet mee eens zijn dat gelovigen de Torah, of de hele Wet van God zouden moeten houden. Degenen die binnen deze groep vallen adviseren we nadrukkelijk om eerst de eerdere studies in de Paulinische Paradox Serie te bekijken, omdat daarin veel basisinformatie is verwerkt die in deze studie over Romeinen zal worden gebruikt.

De tweede groep die naar dit onderwijs kijkt bestaat wellicht uit mensen die al begrijpen dat we de Torah moeten houden, maar zij willen graag beter begrijpen en uit kunnen leggen wat de moeilijke woorden van Paulus betekenen. Degenen die zich tot deze groep rekenen, adviseren we alsnog om eerst de eerdere studies in deze Serie te bekijken, maar voor deze groep is dat niet absoluut noodzakelijk.

Je zult misschien ontdekken dat we in deze studie erg snel van het ene op het andere onderwerp overgaan. Omdat het onze bedoeling is om de volledige brief aan de Romeinen te behandelen, moeten we de hoofdzaken snel en doeltreffend aan stippen. Als gevolg daarvan zullen we niet uitgebreid op de afzonderlijke punten of op achtergronden ingaan. Daarom kan het handig zijn om deze studie meerdere keren te bekijken om de presentatie beter in je op te kunnen nemen en daardoor beter te onderzoeken.

Tenslotte, voordat we van start gaan, moet je ervan bewust zijn dat er delen van Romeinen zijn waarvan je graag had gewild dat we daar dieper op in waren gegaan, terwijl wij in plaats daarvan al snel verder gaan. Bijvoorbeeld dat Romeinen vaak wordt geciteerd als onderbouwing voor de Calvinistische doctrine. We behandelen onze visie voor of tegen een dergelijke doctrine echter niet, omdat dat niet het doel is van de Paulinische Paradox Serie.

Het doel van de Paulinische Paradox Serie is het terugroepen van het complete Lichaam van de Messias naar het volledige Woord van God. Volgens ons is dat ook de bediening van Jesjoea (Jezus), naast zijn lijden aan het kruis/ martelpaal.

Om dat effectief te kunnen doen, is het volgens ons van het grootste belang om te laten zien dat de brieven van Paulus in overeenstemming zijn met de boodschap van de Messias.

Het is geen toeval dat we de brief van Paulus aan de Romeinen als eerste volledige brief hebben gekozen om te behandelen in de Paulinische Paradox Serie. Deze brief is van fundamenteel belang, omdat Paulus hierin laat zien hoe hij de Torah leest en wat wij, als gelovigen, ermee te maken hebben.

In de eerste eeuw, waren er in Rome meerdere afzonderlijke groeperingen. Eén van die groepen werd 'Joden' genoemd. Het woord "Joden" verwees naar degenen die afkomstig waren uit het Koninkrijk van Juda, dat voor het merendeel bestond uit de stam Juda, en de stam Benjamin. Paulus kwam uit de stam Benjamin, daarom noemde hij zichzelf een Jood, omdat de stam Benjamin onderdeel was van het Zuidelijke Koninkrijk van Juda. In de eerste eeuw zul je ook nog een aantal Leviëten tegenkomen die zich tot deze groep rekenden, hoewel Leviëten van oorsprong onderdeel waren van het Noordelijke Koninkrijk van Israël, ook wel het "Huis van Israël" genoemd. Je zult ontdekken dat dit onderscheid tussen de twee huizen in de context van het Nieuwe Verbond wordt genoemd.

Jeremia 31:31

Zie, er komen dagen, spreekt de HEERE (JHWH), dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal sluiten...

De bediening van Jesjoea was het begin van het proces om deze twee Huizen weer bij elkaar te brengen als deel van het Nieuwe Verbond. Dit proces komt tot zijn climax bij de wederopstanding, gekoppeld aan de terugkomst van de Messias.

Op een gegeven moment werd het Huis van Israël verspreid onder de volken, en werd onderdeel van de volken of heidenen, terwijl het Huis van Juda (de Joden) als groep bleef bestaan. Dus de groep Heidenen in Rome bestond onder andere uit mensen die afstammelingen waren van het Huis van Israël, maar ook uit mensen die geen enkele genetische verbinding hadden met Israël.

Samengevat, het Rome van de eerste eeuw telde drie groepen gelovigen.

- 1) Huis van Juda - Joden
- 2) Huis van Israël
- 3) Bekeerde heidenen zonder afstamming van Israël.

Een korte uitleg is hier op zijn plaats.

Er waren twee stammen in Zuidelijk Israël, genaamd Joden, en er waren afstammelingen van de tien stammen van het noordelijke Koninkrijk van Israël. Deze groep van het Huis van Israël was gescheiden maar het Huis van Juda niet:

Jeremia 3:8

Maar Ik zag, toen Ik vanwege alles waarin het afvallige Israël overspel had gepleegd, haar weggestuurd had en haar een echtscheidingsbrief gegeven had, dat Juda, haar trouweloze zuster, niet bevreesd werd. Zij ging zelf ook hoererij bedrijven.

Het weggestuurde (gescheiden) Huis van Israël assimileerde in de volken en leerde de wegen van de volken (of de Heidenen) en vergat geleidelijk de wegen van het geloof. Uiteindelijk, in de eerste eeuw, kwamen ze langzamerhand weer terug tot het geloof, dankzij de inspanningen van mensen zoals Paulus.

Heidenen betekent gewoonweg “van de volken”. Het Hebreeuwse woord hiervoor is “gojim”. Er waren ook heidenen die niet afstamden van het noordelijke Koninkrijk van Israël, die echter ook tot geloof kwamen. (zie onze studie “[Verloren Schapen van Israël](#)” voor meer informatie daarover)

Dus de “gojim” of heidenen bestonden uit de verloren schapen van het Huis van Israël en uit volken die niet van Israël afstammen ... en natuurlijk waren er ook nog personen van wie één ouder tot die groep behoorde, waardoor ze afstammelingen waren van zowel de volken als van het Huis van Israël. Daarom waarschuwt Paulus om je niet te veel te verdiepen in genealogie. (Titus 3:9).

Er zijn dus mensen die ooit onderdeel waren van Israël en daarom terug moeten keren naar het geloof, en mensen die geen enkele verwantschap hebben met Israël, maar die ook worden uitgenodigd om geënt te worden. Dit wordt allemaal behandeld in Romeinen, en we gaan daar later dieper op in.

Het gaat hierom; Eén van de speerpunten van Jesjoea’s bediening was het terugbrengen van het Huis van Israël, die heidenen waren geworden, naar het Huis van Juda, de Joden.

Mattheüs 15:24

Hij antwoordde en zei: Ik ben alleen maar gezonden naar de verloren schapen van het huis van Israël.

Het Huis van Israël werd onderdeel van de volken, of heidenen. Ze raakten verloren in de wegen van de volken, en vergaten de wegen van hun Schepper.

Het komt er dus op neer dat Paulus in de brief aan de Romeinen een heel diverse groep aansprak.

Daarom zijn de historische context en het publiek aan wie de brief is gericht uitermate belangrijk voor ons begrip, als we de woorden van Paulus in deze brief bestuderen.

Paulus was ook een Hebreeër die Hebreeuws sprak en was opgeleid door de meest prominente geleerden van zijn tijd. Dat moeten we ook in gedachten houden als we proberen om de brieven van Paulus beter te begrijpen.

Nu we een korte inleiding hebben gegeven over de context en achtergrond van Romeinen, gaan we van start...

Romeinen 1:1-6

Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus (Jesjoea HaMasjiach), een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God, dat Hij tevoren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften, ten aanzien van Zijn Zoon, Die wat het vlees betreft geboren is uit het geslacht van David. Wat de Geest van heiliging betreft, is Hij met kracht bewezen te zijn de Zoon van God, door Zijn opstanding uit de doden, namelijk Jezus Christus (Jesjoea HaMasjiach), onze Heere. Door Hem hebben wij genade en het apostelschap ontvangen **tot geloofsgehoorzaamheid onder alle heidenen**, ter wille van Zijn Naam, waartoe ook u behoort, geroepen van Jezus Christus (Jesjoea HaMasjiach).”

Paulus begint de brief aan de Romeinen door te zeggen dat genade en het apostelschap zijn bedoeld om gehoorzaamheid in het geloof tot stand te brengen. In deze verklaring, legt Paulus de nadruk op het feit dat de komst van Jesjoea, onze Messias, altijd al het plan was in de Schrift om te dienen als middel voor

genade, en dat de Messias er ook was, om ons, als discipelen in het geloof, het Woord van God te onderwijzen, of eigenlijk opnieuw te onderwijzen, waardoor wij gehoorzaam zouden worden.

Nu geloven wij in het Woord van God, waardoor we zijn geroepen om gehoorzaam te zijn aan het Woord van God.

We zien ook dat Paulus benadrukt dat zijn boodschap aan de Romeinen moet uitgaan naar ALLE volken. Dit gaat dus niet alleen over het Huis van Israël en het Huis van Juda, die weer bij elkaar komen, maar over het in geloof samenbrengen van alle volken onder de vlag van het Woord van God, in gehoorzaamheid, om glorie te brengen aan de naam van onze Schepper.

Paulus werkt dit in het vervolg van Romeinen verder uit, maar we willen laten zien dat Paulus in zijn inleiding duidelijk zegt dat we in ons geloof gehoorzaam horen te zijn. Het is gehoorzaamheid die voortkomt uit ons geloof.

Daarbij vervangt die gehoorzaamheid de genade niet, maar door genade krijgen wij het verlangen om gehoorzaam te zijn aan het geloof.

Romeinen 1:6

...Door Hem hebben wij genade en het apostelschap ontvangen tot geloofsgehoorzaamheid onder alle heidenen, ...

En waarom zijn we gehoorzaam? We zijn gehoorzaam omwille van Zijn Naam onder alle volken.

Als we tot geloof komen, mogen we ook binnengaan in Zijn genade...DAN, in dat geloof, volgen we ook het Woord van God, en dat heet gehoorzaamheid.

Zie je de volgorde... geloof en genade zijn niet het gevolg van gehoorzaamheid, maar gehoorzaamheid is het waarneembare gevolg van oprecht geloof en genade.

Daardoor wordt de Naam van onze Schepper geëerd, omdat we Zijn Naam volgen en laten zien aan de volken. Dat doen we door Zijn Woord te gehoorzamen en het als waarheid te proclameren. Het is een proclamatie van de autoriteit die we zeggen te hebben in ons leven...om Zijn wil te doen, in plaats van onze eigen wil, dat is de wil van het vlees.

Het Hebreeuwse woord voor “naam” is “sjem”. Het woord “sjem” duidt karakter of autoriteit aan. Dus wil onze Schepper dat de hele wereld Zijn wegen gaat gehoorzamen, en Zijn karakter gaat navolgen, die zijn uitgewerkt in Zijn Torah, vanuit Zijn autoriteit.

Daar gaat het om bij berouw. Berouw hebben betekent “omkeren”. Het is het tegenovergestelde van zondigen. In plaats van zondigen is het omkeren naar het Woord van God, om het te horen en eraan te gehoorzamen.

Horen en gehoorzamen is een lastig Hebreeuws concept.

Je hoort het Woord en neemt dat als waarheid aan. Dat is geloof. Dat is een verandering van hart, geest en ziel.

Vanwege deze verandering van hart, geest en ziel, zullen we besluiten om het Woord van God na te volgen in ons leven.

Deuteronomium 6:4-6

Luister, Israël! De HEERE (JHWH), onze God, de HEERE (JHWH) is Eén! Daarom zult u de HEERE (JHWH), uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw kracht. Deze woorden, die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn.

In de eerste paragraaf van Romeinen zien we dat Paulus refereert aan de opdracht om ALLE volken op te roepen tot gehoorzaamheid aan het Woord van God.

Dus eigenlijk begint Paulus zijn brief door te refereren aan de belangrijke Grote Opdracht van Jesjoea.

We moeten alle volken onderwijzen om alles te gehoorzamen wat Hij heeft geboden...

Mattheüs 28:19-20

Ga dan heen, onderwijs **al de volken**, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, **hun lerend alles wat Ik u geboden heb**, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen.

Natuurlijk leefde en onderwees onze Messias alleen het Woord van God, en als er al verwarring is over wat dat voor onze Messias betekende, denk er dan aan dat het Nieuwe Testament op dat moment niet alleen nog niet was geschreven, maar dat toen het Nieuwe Testament werd geschreven het in overeenstemming moest zijn met het Oude Testament... en er niet mee in strijd mocht zijn. Wil je daar meer over weten, kijk dan naar onze studies "[Deuteronomium 13 Test](#)" die door de meesten van u inmiddels zou moeten zijn bekeken.

Volgens God Zelf, zou Hij NOOIT een profeet sturen die iets zou beweren dat in strijd was met wat door Mozes was opgeschreven.

Laten we verder gaan...

Romeinen 1:7

Aan allen die in Rome zijn, geliefden van God en geroepen heiligen: genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heere Jezus Christus. (Jesjoea HaMasjiach).

Zoals we al eerder vermeldde, schreef God deze woorden aan ALLE gelovigen in Rome. Daartoe behoorden dus Joden en niet-Joden, niet-Israëlitische heidenen en heidenen die tot de verloren schapen behoorden. Nogmaals, wil je daar meer over weten, bekijk dan onze studie "[Verloren Schapen van Israël](#)" op TestEverything.net.

We gaan verder...

Romeinen 1:8-17

Allereerst nu dank ik mijn God door Jezus Christus (Jesjoea HaMasjiach) voor u allen, omdat uw geloof in de hele wereld wordt verkondigd. Want God, Die ik in mijn geest dien in het Evangelie van Zijn Zoon, is mijn Getuige, hoe ik zonder ophouden aan u denk. Steeds weer vraag ik in mijn gebeden of mij, zo mogelijk, door de wil van God eens een goede gelegenheid geboden zal worden om naar u toe te komen. Want ik verlang er vurig naar u te zien, om u in enige geestelijke

genadegave te laten delen, waardoor u versterkt zou worden, dat is te zeggen, om in uw midden samen bemoedigd te worden door het onderlinge geloof, zowel dat van u als dat van mij. Maar ik wil niet dat u er geen weet van hebt, broeders, dat ik dikwijls het voornemen had naar u toe te komen om ook onder u enige vrucht te hebben, zoals ook onder de andere heidenen. Tot nu toe was ik echter verhinderd. Ik sta in de schuld bij Grieken en niet-Grieken, bij wijzen en onverstandigen. Zo is wat in mij is, gewillig om ook u die in Rome bent, het Evangelie te verkondigen.

Want ik schaam mij niet voor het Evangelie van Christus, want het is een kracht van God tot zaligheid voor ieder die gelooft, eerst voor de Jood, en ook voor de Griek. **Want de gerechtigheid van God wordt daarin geopenbaard uit geloof tot geloof, zoals geschreven is: ‘Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven’.**

Hier begint Paulus te laten zien en te definiëren wat de hierboven genoemde “gehoorzaamheid van het geloof” inhoudt. Hij gebruikt het woord “gerechtigheid” in relatie tot geloof en citeert daarna de Profeten (Habakuk 2:4)

Op dit moment laat Paulus zien dat de gerechtigheid van God door ons geloof zichtbaar wordt waardoor anderen ook tot geloof komen.. immers de rechtvaardigen zijn zij die uit geloof leven.

Dus, volgens Paulus en de profeet Habakuk is geloof een manier van leven. Het is een manier om te leven. Het is een manier van zijn en een manier van doen. Geloof is geen filosofie of gewoon een godsdienst.

In plaats daarvan is het een absolute waarheid die onze manier van leven wordt. Het is de waarheid die over ons regeert, in onze gedachten, en in onze daden. We doen die dingen waarvan we geloven dat ze waar zijn. Met andere woorden, als het Woord van God waarheid is, dan moeten we naar het Woord van God leven. Dat is de gerechtigheid, dat is het geloof, waaruit we leven.

Als we het woord “gerechtigheid” bestuderen aan de hand van een Bijbelse concordantie, dan ontdekken we dat “gerechtigheid” betekent dat we “wandelen in de juiste wegen van God”.

Deze “juiste wegen” zijn niet subjectief, of door u of mij, of door wie dan ook, uitgevonden. De juiste wegen zijn de wegen die worden benadrukt in het Woord van God, of in het Hebreeuws, de Torah, of de *instructies* van God.

Als je meer wilt weten over het woord ‘gerechtigheid’ dan moedigen we je aan om onze studie “[Honger](#)” te bekijken.

Dit is heel, heel erg belangrijk. We zijn nog maar in hoofdstuk 1. Maar deze definitie van gerechtigheid die hier door Paulus wordt neergezet, zal opnieuw aan bod komen in hoofdstuk 10, maar dat is ongeveer een uur verder in deze studie. Maar onthoud de definitie die Paulus geeft van gerechtigheid.

We gaan verder...

Nadat Paulus ‘gerechtigheid’ en ‘geloof’ heeft aangewezen als de juiste manier van leven... beschrijft hij vervolgens het tegenovergestelde begrip, namelijk de onrechtvaardige manier van leven. Denk eraan dat Paulus schrijft aan Rome waar allerlei soorten on-Bijbels gedrag, waarvan onze Schepper een afschuw heeft, de normaalste zaak van de wereld waren. Hij werkt ook een aantal typisch Roomse

gebruiken uit waarmee hij wil illustreren hoe onrechtvaardigheid eruit ziet. Dit wordt tegenover de rechtvaardigen, die door geloof leven, en wandelen in het volledige Woord van God, gezet.

Romeinen 1:18

Want de toorn van God wordt geopenbaard vanuit de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van de mensen, die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken,

Dus Paulus formuleert hier een tegenstelling. Er zijn mensen die naar het geloof leven, die geroepen zijn tot gehoorzaamheid, en er zijn mensen die niet naar het geloof leven, die ongerechtigheid doen, in strijd met de waarheid.

Dus, welke definitie van ‘waarheid’ geeft het Woord van God?

Psalm 119:142

“Uw gerechtigheid is gerechtigheid voor eeuwig en Uw wet is waarheid.” (NBG)

Twee dingen, let op de samenhang die ook hier bestaat tussen gerechtigheid en de Wet van God, en het woord “waarheid”. Het Hebreeuwse woord “emet” dat hier gebruikt wordt betekent waarheid. Er zijn echter vertalingen die het Hebreeuwse woord “emet”, dat letterlijk waarheid betekent, anders vertalen. De Wet is waarheid.

Laten we verdergaan...

Romeinen 1:19-32

Omdat wat van God gekend kan worden, hun bekend is. God Zelf heeft het hun immers geopenbaard. Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en doorzien, namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn. Want zij hebben, hoewel zij God kennen, Hem niet als God verheerlijkt of gedankt, maar zij zijn verwaasd in hun overwegingen en hun onverstandig hart is verduisterd. Terwijl zij zich uitgaven voor wijzen, zijn zij dwaas geworden, en hebben zij de heerlijkheid van de onvergankelijke God vervangen door een beeld dat lijkt op een vergankelijk mens, op vogels en op viervoetige en kruipende dieren.

Daarom ook heeft God hen in de begeerten van hun hart overgegeven aan de onreinheid om hun lichamen onder elkaar te onteren. Zij hebben de waarheid van God vervangen door de leugen, en het schepsel vereerd en gediend boven de Schepper, Die te prijzen is tot in eeuwigheid. Amen.

Daarom heeft God hen overgegeven aan oneervolle hartstochten, want ook hun vrouwen hebben de natuurlijke omgang vervangen door de tegennatuurlijke. En evenzo hebben ook de mannen de natuurlijke omgang met de vrouw opgegeven, en zijn in wellust voor elkaar ontbrand: mannen doen schandelijke dingen met mannen en ontvangen het gepaste loon voor hun dwaling in zichzelf.

En omdat het hun niet goed dacht God te erkennen, heeft God hen overgegeven aan verwerpelijk denken, om dingen te doen die niet passen. Ze zijn vervuld van allerlei ongerechtigheid, hoererij, boosaardigheid, hebzucht, slechtheid. Ze zijn vol afgunst, moord, ruzie, bedrog, kwaadaardigheid. Kwaadsprekers zijn het, lasteraars, haters van God, smaders, hoogmoedigen, grootsprekers, bedenkers van slechte dingen, ongehoorzaam aan hun ouders, onverstandigen, trouwelozen, mensen zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, onbarmhartig. Zij kennen het recht van God, namelijk dat zij die zulke dingen doen de dood verdienen, en toch doen zij niet alleen

zelf deze dingen, maar stemmen ook in met hen die ze doen.

Paulus geeft hier een indrukwekkende opsomming waarin hij ons tal van voorbeelden aanreikt om gerechtigheid te omschrijven. Merk op dat Paulus gerechtigheid al eerder omschreef als een manier van leven, een manier om de goede dingen te doen. Op dezelfde manier omschrijft Paulus ongerechtigheid als het overtreden van Torah, of als het leven in strijd met het Woord van God. In Psalm 119 wordt het Woord van God waarheid genoemd. Het is misschien goed om op dit moment Psalm 119 nogmaals te lezen, zodat je het perspectief op de Torah, of de Wet van God, kunt zien, van zowel onze Messias als Paulus.

In het laatste vers dat we lazen, verklaart Paulus dat er mensen zijn die de rechtvaardige wegen kennen, maar toch handelen in strijd met Gods Torah. Daarnaast keuren ze het goed dat anderen, die de Wet niet hebben of niet kennen, doorgaan met hun wetteloze gedrag...waarop Paulus de straf bespreekt die beide groepen zal overkomen.

Romeinen 2:12-13

Want zij die zonder Wet gezondigd hebben, zullen ook zonder Wet verloren gaan, en zij die onder de Wet gezondigd hebben, zullen door de Wet geoordeeld worden. Niet de hoorders van de Wet zijn immers rechtvaardig voor God, maar de daders van de Wet zullen gerechtvaardigd worden.

Heb je dat begrepen? Hoewel we gered zijn door genade, zijn het de doeners van de Wet die gerechtvaardigd zullen worden en die rechtvaardig zullen zijn voor God, niet vanwege hun werken, of omdat ze Gods Wet perfect hebben geleefd, laat dat duidelijk zijn, maar omdat ze geloven dat het Woord van God de waarheid is en ze daarom Gods Wet willen doen. Als je gelooft dat dit een conflict is tussen werken en genade, of dat het doen van Gods Wet de genade teniet doet, dan heb je niet goed begrepen wat er zojuist is gezegd.

Is het dan niet oneerlijk dat degenen die de Wet niet hebben, de Heidenen, geoordeeld kunnen worden door de Wet van God? Paulus legt uit dat alle mensen weten dat er basisprincipes zijn die van nature in onze harten zijn geschreven, die de aard van God openbaren, en hoe we allemaal in strijd met die moraal hebben geleefd.

We gaan verder met Romeinen 2.

Romeinen 2:14-16

Want wanneer heidenen, die de Wet niet hebben, van nature doen wat de Wet zegt, zijn zij, hoewel zij de Wet niet hebben, zichzelf tot wet. Zij tonen dat het werk van de Wet geschreven is in hun hart. Daar getuigt ook hun geweten van, en hun gedachten onderling beschuldigen of ook verontschuldigen elkaar. Zo zal het gaan op de dag wanneer God de verborgen dingen van de mensen zal oordelen door Jezus Christus (Jesjoea de Messias), overeenkomstig mijn Evangelie..

Na dat gezegd te hebben, richt Paulus zich weer tot degenen die de Wet hebben, maar er niet naar leven. In dit geval zijn dat de Farizeeën en de Sadduceeën.

Denk aan wat Jesjoea zei over hoe de Farizeeën omgingen met de Wet van God.

Markus 7:8-13

Want terwijl u het gebod van God nalaat, houdt u zich aan de overlevering van de mensen, zoals

het wassen van kannen en bekers; en veel andere dergelijke dingen doet u. En Hij zei tegen hen: U stelt op een mooie manier Gods gebod terzijde om aan uw overlevering te houden. Want Mozes heeft gezegd: Eer uw vader en uw moeder; en: Wie vader of moeder vervloekt, die moet zeker sterven; maar u zegt: Als iemand tegen zijn vader of zijn moeder zegt: Het is korban (dat wil zeggen: een gave) wat u van mij had kunnen krijgen, is het met hem in orde. En u laat hem niet meer toe iets voor zijn vader of moeder te doen, en zo maakt u Gods Woord krachteloos door uw overlevering die u overgeleverd hebt; en veel van dergelijke dingen doet u.

En....

Johannes 7:19

Heeft Mozes u niet de Wet gegeven? En niemand van u doet de Wet. Waarom probeert u Mij te doden?

Net zoals de Farizeeën en Sadduceeën hun best deden om het Jesjoea moeilijk te maken, gingen ze daar bij Paulus en de Heidenen die tot geloof kwamen gewoon mee door.

Romeinen 2:17-20

Zie, u wordt Jood genoemd. U steunt op de wet en roemt in God, en kent *Zijn* wil en onderscheidt wat wezenlijk is, omdat u uit de wet bent onderwezen. En u bent van uzelf overtuigd dat u een gids voor de blinden bent, een licht voor hen die in duisternis zijn, een opvoeder van onverstandigen, een leermeester van jonge kinderen, omdat u in de wet de belichaming van de kennis en van de waarheid hebt.

In zijn gesprekken met dit type Joden, valt het op dat Paulus over de Wet spreekt als Zijn wil, die wezenlijk is, een gids voor de blinden, een licht voor mensen in duisternis, en dat de Wet kennis en waarheid wordt genoemd. Dat klinkt toch niet echt als een Paulus die tégen de Wet van God predikt...

Romeinen 2:21-24

U dan die een ander onderwijst, onderwijst u uzelf niet? U die predikt dat men niet stelen mag, steelt u *zelf*? U die zegt dat men geen overspel mag plegen, pleegt u *zelf* overspel? U die de afgoden verfoeit, pleegt u *zelf* tempelroof? **U die in de Wet roemt, onteert u God door de overtreding van de Wet?** Want de Naam van God wordt, zoals geschreven is, door uw toedoen gelasterd onder de heidenen.

Let op dat Paulus in vers 23 beweert dat het overtreden van de Wet van God, God onteert. De Wet van God waar hij het hier over heeft, kan alleen maar de Wet zijn die de Joden uit de eerste eeuw kenden als de Wet van God... de Torah, hij heeft het immers tegen Joden... zij die anderen onderwijzen. En omdat de Joden dit deden, ze daardoor de Wet van God lasterden onder de heidenen, wat bedoelt hij daarmee? De Wet van God was bedoeld voor de heidenen, maar de heidenen pakten het niet omdat de Joden het doel en de praktijk ervan verdraaiden.

We gaan verder, we zijn nu op het punt waar het misschien wat verwarrend kan gaan worden.

Op dit punt in de brief van Paulus, spreekt hij tegen de leraren van de Wet. De belangrijkste zorg waarover Paulus zich uitspreekt tegen de leraren van de Wet heeft hier in Romeinen te maken met de bekeerde heidenen, en of het houden van de Torah kan worden verwacht van heidenen die net tot geloof zijn gekomen. We zagen dit al eerder in Romeinen, toen de gehoorzaamheid aan het geloof besproken werd, en hoe de rechtvaardigen zullen leven door het geloof.... dat niet degenen die de Wet horen, maar

degenen die Gods Wet doen, gerechtvaardigd zullen worden.

Paulus weet dat de bekeerde heidenen elke sabbat de Torah zullen horen, en hij weet dat de leraren van de Wet de bekeerlingen zullen helpen om de Torah te begrijpen en de gerechtigheid, waarover Paulus in de eerste twee hoofdstukken schrijft, in praktijk te brengen. Ook vertelt Paulus degenen die de Wet begrijpen en onderwijzen, dat hun gedrag onberispelijk moet zijn waardoor ze een goed voorbeeld zijn, en hun wandel overeenkomt met hun onderwijs.

Dit alles hebben we al gelezen.

Nu gaat Paulus in op de besnijdenis. Velen hebben uit dit gedeelte begrepen dat Paulus gelooft dat alleen het hart besneden moet worden, net niet meer het lichaam.

Maar bij de besnijdenis ging het altijd al om het hart. Paulus onderwijst hier niets nieuws. De geestelijke besnijdenis is geen vervanging van de fysieke besnijdenis, en is dat ook nooit geweest. In feite is het precies het tegenovergestelde. Een besneden hart betekent altijd een hart dat bereid is en verlangt om de Torah te volgen een besneden hart is het verlangen naar gehoorzaamheid aan het geloof. De fysieke besnijdenis is een uiterlijk teken van die innerlijke besnijdenis.

Deuteronomium 10:16

Besnijd dan de voorhuid van uw hart en wees niet langer halsstarrig.

Mensen die koppig en halsstarrig zijn, weigerden om het Woord van God te volgen en te leven, omdat ze dit niet wilden.

Denk bij het lezen van het volgende vers eraan dat Johannes 5:3 zegt dat het liefhebben van God inhoudt dat je Zijn geboden zult houden.

Deuteronomium 30:6

De HEERE (JHWH), uw God, zal uw hart en het hart van uw nageslacht besnijden, om de HEERE (JHWH), uw God, lief te hebben met heel uw hart en met heel uw ziel, zodat u leven zult..

Besnijdenis van het hart is altijd al een gebod geweest en is ons in hetzelfde pakket gegeven als de fysieke besnijdenis.

Dus we gaan verder met Romeinen en proberen te begrijpen wat Paulus onderwijst over de besnijdenis.

Romeinen 2:25-29

Want de besnijdenis heeft wel nut als u de Wet houdt, maar als u een overtreder van de Wet bent, is uw besneden zijn tot onbesneden zijn geworden. Als dan een onbesneden de verordeningen van de Wet in acht neemt, zal zijn onbesneden zijn *dan* niet tot besnijdenis gerekend worden? En zal hij die overeenkomstig de natuur onbesneden is, *maar* die de Wet volbrengt, u *dan niet* oordelen, die mét de letter van de wet en de besnijdenis een overtreder van de Wet bent? Want niet hij is Jood die het in het openbaar is, en niet dát is besnijdenis die in het openbaar in het vlees plaatsvindt, maar hij is Jood die het in het verborgene is, en dát is besnijdenis, die van het hart is, naar de geest, niet naar de letter. Zijn lof is niet uit mensen maar uit God.

Paulus zegt “want de besnijdenis heeft wel nut als u de Wet houdt” (Romeinen 2:25), dus de besnijdenis is alleen maar nuttig als je de Torah houdt.

Dit is logisch omdat de besnijdenis je verlangen toont om de Torah te houden.

Eén van de grote vraagstukken was het moment waarop een gelovige besneden moest worden naar het vlees – om het zegel te hebben van het geloof dat Abraham had.

Omdat gelovigen van Abraham afstammen, moeten ze uiteindelijk ook dit zegel van rechtvaardigheid hebben.

Als de gelovigen luisteren naar de Torah, en als de leraren van de Wet helpen deze te onderwijzen, dan willen de gelovigen besneden worden, zoals dat aan nakomelingen van Abraham wordt opgedragen. Dus, het lijkt erop dat Paulus de leraren gerust probeert te stellen over dit onderwerp.

Dit wil niet zeggen dat Paulus ooit gezegd heeft dat uiterlijke besnijdenis niet van belang is, want dat zou tegen de Schrift ingaan, omdat de uiterlijke besnijdenis een eeuwig gebod is (Genesis 17:13-14)

Omdat een besneden hart en de gaven van de Geest ons helpen om ijverig de Torah te houden, hoeven de leraren van de Wet zich niet meteen druk te maken over de fysieke besnijdenis –gelovigen met een besneden hart en de Geest zullen zich fysiek willen laten besnijden als ze verder groeien in het geloof.

Net als Abraham, kunnen de bekeerlingen geloven terwijl ze nog niet besneden zijn in het vlees, en net als Abraham – zullen ze, omwille van hun geloof, het teken van de besnijdenis ontvangen – een zegel van de gerechtigheid van het geloof, dat ze al hadden toen ze onbesneden waren.

Net zoals het voor de Jood geldt, zal een gelovige die is besneden, maar de Torah niet houdt, niet door de uiterlijke besnijdenis worden gered.

Besnijdenis is alleen van nut als hij de Torah houdt.

Voor de onbesneden gelovigen toont het houden van wat in de Torah is vastgelegd, dat ze besneden zijn van hart.

Bij volwassen gelovigen moeten gehoorzaamheid en de kennis van JHWH vooraf gaan aan de uiterlijke besnijdenis.

Net als Abraham, wordt de gelovigen gerechtigheid toegeschreven voordat ze besneden zijn, omdat zij net als Abraham het geloof hebben, om alles te doen wat JHWH heeft opgedragen..

Uiteindelijk zei JHWH dat Hij Abraham koos 'omdat Abraham Mij gehoorzaamd heeft en Mijn voorschriften, Mijn geboden, Mijn verordeningen en Mijn Wetten in acht genomen heeft.' (Genesis 26:5).

Jacobus 2:22-24

Ziet u wel dat het geloof samenwerkte met zijn werken en dat door de werken het geloof volmaakt is geworden? En de Schrift is vervuld die zegt: En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend, en hij werd een vriend van God genoemd. U ziet dus nu dat een mens uit werken gerechtvaardigd wordt en niet alleen uit geloof.

Het moet dus zo zijn dat ons geloof ons van binnen naar buiten verandert en niet van buiten naar binnen.

Eerst hebben we de Geest nodig en het innerlijke verlangen om de Torah, ofwel het hele Woord van God, te volgen. Pas daarna, en door het voortdurende bestuderen van het Woord van God, zullen we de rest van de Torah gaan uitleven.

Dus heeft het geen zin om deze personen onder druk te zetten om zich te laten besnijden, als ze besneden zijn van hart zullen ze uiteindelijk door studie begrijpen, dat de besnijdenis van het vlees deel uitmaakt van de Torah ... het is onderdeel van de gehoorzaamheid van het geloof.

Het gebod van de besnijdenis zal worden gehoorzaamd als het geloof van die persoon daar klaar voor is, net zoals dat gebeurde bij Abraham.

Nu kunnen we doorgaan naar Hoofdstuk 3, waar Paulus de waarde van de besnijdenis herhaalt voor degenen die nog verward konden zijn over zijn opmerkingen in Hoofdstuk 2.

Romeinen 3:1-2

Wat heeft de Jood dan voor op anderen? Of wat is het voordeel van het besneden zijn? Veel, in alle opzichten. Want in de eerste plaats zijn hun de woorden van God toevertrouwd.

Om elke verwarring de kop in te drukken, zegt Paulus hier duidelijk dat de besnijdenis waarde heeft.

Misschien hebben de Joden, net als veel gelovigen nu, zijn eerdere uitspraken over het belang van de besnijdenis van het hart opgevat in die zin dat de besnijdenis van het vlees geen waarde meer heeft. Om dit mogelijke misverstand te corrigeren, iets wat vandaag de dag nog steeds verkeerd wordt begrepen, verduidelijkt Paulus zich onmiddellijk door te stellen dat niet alleen de besnijdenis van het vlees nog steeds waarde heeft, omdat het deel uitmaakt van de Torah, maar dat de hele Torah, de openbaringen van God, nog steeds van waarde is... En als je de hele Torah te hebt, de hele Torah kent, en de hele Torah doet, heb je een VOORDEEL dat de heidenen niet hebben, aangezien zij de Torah nog moesten leren.

Nogmaals, het kennen en het doen van de hele Torah is een VOORDEEL, niet een nadeel, of iets dat slecht is.

Hij zegt eigenlijk dat de woorden van God, die worden omschreven als de Torah, zijn toevertrouwd aan de Joden. (wil je daar meer over weten, bekijk dan onze studie "[Woorden van God](#)"). Omdat de Torah aan de Joden was toevertrouwd, werden zij op de 8e dag na de geboorte besneden. Bij de heidenen was dat anders, die werden besneden volgens het voorbeeld dat Abraham gaf ... als volwassenen.

We willen gewoon het punt verduidelijken dat Paulus eerder aanhaalde. De Joden kunnen niet van de heidenen verwachten dat ze onmiddellijk het hele Woord van God begrijpen en gehoorzamen ... er is tijd voor nodig om die dingen te bestuderen en te leren. De Joden zijn opgegroeid met de Torah. De heidenen niet. Dat verschil moet worden gerespecteerd en begrepen. We zien dat zelfde probleem in Handelingen 15. Als het goed is heb je onze studie [Handelingen 15: Gehoorzaamheid of Wetticisme](#) al bekeken.

Echt waar, in alle brieven van Paulus zien we deze rode draad van problemen en context terugkomen.

We gaan verder...

Romeinen 3:3-8

Want wat is *het geval*? Als sommigen ontrouw zijn geweest, zal hun ontrouw de trouw van God toch niet tenietdoen? Volstrekt niet! Zo echter moet het zijn: God is waarachtig maar ieder mens een leugenaar, zoals geschreven staat:

Opdat U gerechtvaardigd wordt wanneer U *rechtspreekt*, en overwint wanneer U oordeelt.

Als nu onze ongerechtigheid de gerechtigheid van God bevestigt, wat zullen wij *dan* zeggen? Is God onrechtvaardig als Hij toorn over *ons* brengt? (Ik spreek op menselijke wijze.) Volstrekt niet! Hoe zal God anders de wereld oordelen? Want als de waarheid van God door mijn leugen overvloediger is geworden tot Zijn heerlijkheid, waarom word ik dan toch nog als zondaar geoordeeld? En *het* is toch niet, zoals wij belasterd worden en zoals sommigen zeggen dat wij zeggen: Laten wij het kwade doen, opdat het goede *daaruit* voortkomt? De verdoemenis van hen is rechtvaardig.

Hier zegt Paulus gewoon dat alle mensen zondig zijn. Ook al zijn mensen van nature slecht, onze Schepper is perfect en trouw. Ook al zondigen wij, dat neemt de trouw van onze Schepper niet weg.

Als we zondigen, laten we zien dat God goed is. Onze ongerechtigheid maakt het nog duidelijker en zichtbaarder hoe rechtvaardig Gods karakter is.

Paulus besprak dat sommigen zouden kunnen zeggen dat God slecht is, omdat Zijn gerechtigheid wordt geopenbaard door onze ongerechtigheid, en dat God ons nog steeds oordeelt voor onze ongerechtigheid. Sommigen zeggen misschien dat omdat het goed is dat onze zonde de perfectie van onze Schepper toont, en wat goed is, we gewoon door kunnen gaan met zondigen.

En als onze ongerechtigheid goed is, omdat het Gods gerechtigheid laat zien, waarom veroordeelt God ons dan voor onze ongerechtigheid?

Het lijkt een verwarrend betoog, maar Paulus zegt dat echt, en in zekere zin is het logisch.

Maar Paulus maakt onderscheid.

Het feit dat onze ongerechtigheid, het verlangen om de Wet van God te overtreden, Gods gerechtigheid openbaart, namelijk Gods verlangen dat we doen wat juist is volgens Zijn perfecte Woord, zou een hoger doel moeten dienen.

Als we onze ongerechtigheid te zien krijgen, in vergelijking met Gods gerechtigheid, dan moeten we het verlangen krijgen naar de gerechtigheid van God, dat is Zijn volmaakte Torah.

Romeinen 3:9-20

Wat dan *wel*? Zijn wij voortreffelijker? Beslist niet! Wij hebben immers zojuist én Joden én Grieken beschuldigd dat zij allen onder de zonde zijn, zoals geschreven staat:

“Er is niemand rechtvaardig, ook niet Eén,
er is niemand die verstandig is,
er is niemand die God zoekt.
Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden.
Er is niemand die goeddoet,

er is er zelfs niet Eén.”

“Hun keel is een open graf,
met hun tong plegen zij bedrog,”
“addeergif is onder hun lippen.”
“Hun mond is vol vervloeking en bitterheid,”
“hun voeten zijn snel om bloed te vergieten.
Vernieling en ellende is op hun wegen,
en de weg van de vrede hebben zij niet gekend.”
“De vreze Gods staat hun niet voor ogen.”

Wij weten nu dat alles wat de Wet zegt, zij dat spreekt tot hen die onder de Wet zijn, opdat elke mond gestopt wordt en de hele wereld doemwaardig wordt voor God. Daarom zal uit werken van de Wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd worden. Door de Wet is immers kennis van zonde.

Sommigen zullen hieruit onderwijzen dat niemand rechtvaardig is. Dat is een ware uitspraak, maar we moeten naar de context kijken.

Er zijn mensen die rechtvaardig zijn. Zij die de Wet van God willen volgen worden door God als rechtvaardigen gezien.

Bijvoorbeeld:

Lukas 1:5-6

In de dagen van Herodes, de koning van Judea, was er een priester van de afdeling van Abia, van wie de naam Zacharias was. En zijn vrouw behoorde tot de dochters van Aäron en haar naam was Elizabet. Zij waren beiden rechtvaardig voor God en wandelden onberispelijk volgens alle geboden en verordeningen van de Heere. (zie ook Mattheüs 13:17; Habakuk 1:4; Hosea 14:9; Ezechiël 33:18)

Echter, zij die God niet zoeken, die hun tong gebruiken om te misleiden, die vloeken, en het verkeerde pad volgen, die de weg van de vrede niet kennen, en in hun ogen geen vrees hebben voor God, dat zijn de onrechtvaardigen...

Dat zijn de mensen die volgens Paulus "onder de wet" zijn. Zij zullen zich voor God moeten verantwoorden, en hun mond zal geen verweer hebben wanneer ze worden geoordeeld.

“Wij weten nu dat alles wat de Wet zegt, zij dat spreekt tot hen die onder de Wet zijn, opdat elke mond gestopt wordt en de hele wereld doemwaardig wordt voor God.

Dit zijn geen mensen die de Wet van God willen volgen. In feite doen ze precies het tegenovergestelde.

Dit betekent dat zij die de Wet van God NIET willen volgen, ONDER de Wet van God staan. Dit wordt door mensen soms verward als ze denken dat degenen die de Wet van God volgen onder de Wet van God staan. Hierover later meer.

Laten we de verzen 9-20 nog eens lezen.

Romeinen 3:9-20

Wat dan *wel*? Zijn wij voortreffelijker? Beslist niet! Wij hebben immers zojuist én Joden én Grieken beschuldigd dat zij allen onder de zonde zijn, zoals geschreven staat:

“Er is niemand rechtvaardig, ook niet Eén,
er is niemand die verstandig is,
er is niemand die God zoekt.
Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden.
Er is niemand die goeddoet,
er is er zelfs niet Eén.”
“Hun keel is een open graf,
met hun tong plegen zij bedrog,”
“addeergif is onder hun lippen.”
“Hun mond is vol vervloeking en bitterheid,”
“hun voeten zijn snel om bloed te vergieten.
Vernieling en ellende is op hun wegen,
en de weg van de vrede hebben zij niet gekend.”
“De vreze Gods staat hun niet voor ogen.”

Wij weten nu dat alles wat de Wet zegt, zij dat spreekt tot hen die **onder de wet** zijn, opdat elke mond gestopt wordt en de hele wereld doemwaardig wordt voor God. Daarom zal uit werken van de Wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd worden. **Door de Wet is immers kennis van zonde.**

Het "onder de wet" zijn is volgens de Wet niet gelijk aan wel of niet de Wet van God volgen. Zij die "onder de wet" zijn, zijn degenen die hebben gezondigd, of de wet van de zonde volgen, en de dood verdienen, en dus onder de "wet van de zonde en de dood" zijn.

Dat klinkt op dit moment misschien verwarrend, vooral als je De Paulinische Paradox Deel 4 niet hebt bekeken, voordat je deel 5 ging bekijken. Misschien kan je de verschillende wetten herinneren die Paulus in zijn onderwijs bespreekt;

In feite maakt hij melding van ten minste zeven wetten.

- 1) De Wet van God (Romeinen 3:31; 7:22-25; 8:7)
- 2) De Wet van Zonde (Romeinen 7:23-25)
- 3) De Wet van Zonde en Dood (Romeinen 8:2)
- 4) De Wet van de Geest van Leven (Romeinen 8:2)
- 5) De Wet van Geloof (Romeinen 3:27)
- 6) De Wet van Gerechtigheid (Romeinen 9:31)
- 7) De Wet van Christus (1 Korinthe 9:21)

Dus binnen de zeven verschillende wetten die Paulus noemt, is dit de plek waar Paulus het concept "Wet van de Zonde" introduceert. De "Wet van Zonde" wordt beschreven als het vermogen van de "Wet van God" om in ons de zonde te openbaren, want zonde is het overtreden van de "Wet van God".

Romeinen 3:20

Daarom zal uit werken van de Wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd worden. **Door de Wet is immers kennis van zonde.**

Dus, op dit moment in ons geloofsproces kunnen we niet worden gerechtvaardigd voor God, want we zijn allemaal schuldig. Alles wat we hebben gedaan en 'goed' noemden, omdat we dat gelezen hadden in de "Wet van God", betekent niets totdat we geloof hebben.

Daar heeft een reden. Een belangrijk doel van Gods Wet naleven is glorie brengen aan onze Schepper.

Als we ook maar iets doen om de Wet van God te houden, vóórdát we in onze Schepper geloven, dan was het niet voor Hem, maar voor ons.

Snap je wat we bedoelen?

Hoe kunnen we iets goeds doen voor God, als we niet in Hem geloven? Dus, alle goeds dat we doen, dient alleen onszelf, zodat we ons goed voelen over het goede wat we hebben gedaan.

Zie je hoe dat werkt?

We moeten goed doen, of Gods Wet houden, om God te dienen, niet om ons goed te voelen.

Op dit punt in de studie is iets meer uitleg nodig over wat Paulus probeert te zeggen. Paulus probeert het proces van geloof en verlossing te onderwijzen. We vatten nu veel van wat Paulus hierover zegt samen. In de volgende hoofdstukken van Romeinen zullen we zien dat dit proces verder wordt uitgewerkt.

Allereerst zijn hier de verschillende “wetten”, die volgens Paulus een rol spelen in dit proces...

- 1) De Wet van God (Romeinen 3:31; 7:22-25; 8:7)
- 2) De Wet van Zonde (Romeinen 7:23-25)
- 3) De Wet van Zonde en Dood (Romeinen 8:2)
- 4) De Wet van de Geest van Leven (Romeinen 8:2)
- 5) De Wet van Geloof (Romeinen 3:27)
- 6) De Wet van Gerechtigheid (Romeinen 9:31)
- 7) De Wet van Christus (1 Korinthe 9:21)

Stel je voor dat je een ongelovige bent. Je weet niets over God, maar in je hart weet je dat er zoiets bestaat als goed of kwaad. God heeft je hart op een natuurlijke manier uitgerust met deze algemene kennis van Zijn karakter. Je weet bijvoorbeeld dat het verkeerd is om te moorden of te stelen.

Je vindt jezelf misschien een goed persoon, omdat je deze dingen niet doet.

Op een bepaald moment wordt je echter blootgesteld aan de hele Wet van God, of zelfs aan het feit dat je de Wet van God kunt breken zonder ook maar fysiek te doen wat in strijd is met de Wet van God.

Dus de eerste stap is om de Wet van God te horen.

Dan is de volgende stap het besef dat je hebt gezondigd door de Wet van God te overtreden. Dit heet de "wet van de zonde."

Paulus laat dat hier zien:

Nogmaals vers 20;

Romeinen 3:20

Daarom zal uit werken van de Wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd worden. **Door de Wet is immers kennis van zonde.**

Houd in gedachten dat wij ons bewust zijn dat hij de term "wet van de zonde" niet gebruikte ... maar later doet hij dat wel, dus heb geduld.

Je realiseert je dan dat je schuldig bent en dat God rechtvaardiger is dan jij, en dat je bij het oordeel schuldig zult worden bevonden aan het overtreden van Zijn Wet.

Volgens het Woord van God verdienen we dan de dood. God heeft ons beloofd dat we de dood verdienen, en Hij moet trouw blijven aan Zijn Woord. Daarom zei Paulus eerder:

Romeinen 3:3

Zal hun ontrouw de trouw van God toch niet tenietdoen?

Hier wordt het interessant. Op dit moment is iemand alleen nog maar geconfronteerd met het besef dat hij schuldig is voor God, vanwege de Wet van God, ongeacht welke werken hij daarvoor heeft gedaan, iedereen heeft gezondigd.

We weten dat de context van Romeinen 3:9-20 aangeeft dat het daar gaat om mensen die nog niet tot geloof zijn gekomen.

We lezen:

Er is niemand rechtvaardig, ook niet Eén,
er is niemand die verstandig is,

Zij die niet rechtvaardig zijn, worden gezien als zij die nog niet tot geloof zijn gekomen.

Dat weten we omdat iemand die tot geloof komt, door God als rechtvaardig wordt gezien.

Genesis 6:9

Dit zijn de afstammelingen van Noach. Noach was een rechtvaardig, oprecht man onder zijn tijdgenoten. Noach wandelde met God.

Genesis 15:6

En hij (Abraham) geloofde in de HEERE (JHWH), en Die rekende hem dat *tot* gerechtigheid.

Genesis 18:23

En Abraham kwam dichterbij en zei: Zult U ook de rechtvaardige *tegelijk* met de goddeloze wegvagen?

Lukas 1:6

Zij waren beiden rechtvaardig voor God en wandelden onberispelijk volgens alle geboden en verordeningen van de Heere.

Mattheüs 25:46

En dezen zullen gaan in de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen in het eeuwige leven.

Dus, zodra we beseffen dat we allemaal zondig zijn, en allemaal schuldig, is de volgende stap om te gaan geloven dat het Woord van God, en de beloften van God waar zijn.

Dus, de gerechtigheid van God werd werkelijkheid toen we ons bewust werden van onze zonden. We zijn ons nu ook bewust van de gerechtigheid van God zonder de zonde, of het overtreden van de Wet, en zien nu ook de gerechtigheid van God door onze Messias Jesjoea. Daar gaat Paulus hierna op in.

Romeinen 3:21-31

Maar nu is zonder de wet gerechtigheid van God geopenbaard, waarvan door de Wet en de Profeten is getuigd: *namelijk* gerechtigheid van God door *het* geloof in Jezus Christus (Messias Jesjoea), tot allen en over allen die geloven, want er is geen onderscheid. Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God, en worden om niet gerechtvaardigd door Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus (Messias Jesjoea). Hem heeft God openlijk aangewezen als middel tot verzoening, door het geloof in Zijn bloed. *Dit was* om Zijn rechtvaardigheid te bewijzen vanwege het **voorbij** laten **gaan** van de zonden die eertijds hadden plaatsgevonden onder de verdraagzaamheid van God. *Hij deed dit* om Zijn rechtvaardigheid te bewijzen nu in deze tijd, zodat Hijzelf rechtvaardig is én rechtvaardigt degene die uit het geloof in Jezus (Jesjoea) is.

Dus door het werk van Jesjoea zijn we gerechtvaardigd tot redding, en wordt aan onze vroegere zonden "voorbij gegaan" (Pesach/Passover).

Onze werken dragen niet bij aan onze redding. Onze werken hebben de redding niet als doel. Ze hebben een ander doel, en Paulus zal dat later gaan bespreken. Op dit moment wil Paulus duidelijk maken dat onze werken van de Wet niet hetzelfde zijn als de werken van de Wet van Jesjoea. Zijn werken verleenden ons redding. Onze gehoorzaamheid aan de Wet heeft een ander doel, buiten de redding om.

Waar is dan de roem? Hij is uitgesloten. Door welke wet? Van de werken? Nee, maar door de wet van het geloof. Wij komen dus tot de slotsom dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt zonder werken van de Wet. Of is *God* alleen de God van Joden? En niet ook van heidenen? Ja, ook van heidenen. Het is toch immers Eén *en dezelfde* God, Die besnedenen rechtvaardigen zal uit het geloof en onbesnedenen door het geloof. Doen wij dan door het geloof de Wet teniet? Volstrekt niet, maar wij bevestigen de Wet.

Dus, Paulus bevestigt hier verschillende dingen:

1) Onze gehoorzaamheid is niet voor redding, maar het gevolg van ons geloof. We geloven het Woord van God als waarheid en dat is ons geloof. Omdat we geloven dat het Woord van God waar is, doen we, of gehoorzamen we wat waar is volgens dat geloof. Zo makkelijk is het.

2) Paulus zegt ook dat God de God is van heidenen en Joden. Dat betekent dat God geen verschil maakt tussen gehoorzaamheid aan de ene wet voor de Joden en aan een andere wet voor de heidenen. Dat zou raar zijn. Hij behandelt ons allemaal gelijk en iedereen krijgt dezelfde zegeningen en vrijheid, volgens dezelfde volmaakte Wet. We hebben dit al behandeld in de Paulinische Paradox Serie.

3) Het belangrijkste, wat Paulus heel, heel erg duidelijk wil maken is dat onze gehoorzaamheid in het geloof helemaal niets te maken heeft met onze redding, maar dat betekent niet dat we de Wet van God ten val brengen. De Wet van God is NOG STEEDS INTACT. We moeten de Wet van God handhaven en gehoorzamen. Daarmee komen we terug bij het feit dat Paulus de brief opent door te zeggen dat Gods genade ons naar de gehoorzaamheid in het geloof brengt.

Nadat we dit allemaal hebben gezegd, gaan we het nogmaals lezen.

Romeinen 3:27-31

Waar is dan de roem? Hij is uitgesloten. Door welke wet? Van de werken? Nee, maar door de wet van het geloof. Wij komen dus tot de slotsom dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt zonder werken van de Wet. Of is *God* alleen de God van Joden? En niet ook van heidenen? Ja, ook van heidenen. Het is toch immers *Eén en dezelfde* God, Die besnedenen rechtvaardigen zal uit het geloof en onbesnedenen door het geloof. Doen wij dan door het geloof de Wet teniet? Volstrekt niet, maar wij bevestigen de Wet.

Verder met hoofdstuk 4...

Paulus neemt dan Abraham om zijn punt duidelijk te maken, omdat we begrijpen dat Abraham, vanwege zijn geloof, gezien wordt als een rechtvaardig man...

Genesis 15:6

En hij (Abraham) geloofde in de HEERE (JHWH), en Die rekende hem dat *tot* gerechtigheid.

Paulus bespreekt dit hier...Paulus zegt dat Abraham geloofde, hij vestigde zijn geloof, daarna werd hij als rechtvaardige gezien, zelfs nog voordat Abraham de Wet van God gehoorzaamde.

Romeinen 4:1-5

Wat zullen wij dan zeggen dat Abraham, onze vader, wat het vlees betreft verkregen heeft? Immers, als Abraham uit werken gerechtvaardigd is, heeft hij iets om zich op te beroemen, maar niet bij God. Want wat zegt de Schrift? En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend. Aan hem nu die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar wat men *hem* verschuldigd is. Bij hem echter die niet werkt, maar gelooft in Hem Die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid.

Maar, dat betekent niet dat Abraham zich onthield van het gehoorzamen van de Wet van God.

Genesis 26:5

Omdat Abraham Mijn stem gehoorzaamd heeft en Mijn voorschriften, Mijn geboden, Mijn verordeningen en Mijn wetten in acht genomen heeft.

Vervolgens komt Paulus met een ander voorbeeld, het voorbeeld van David ... om te laten zien hoe vergeving in het geloof voor iedereen geldt ... die gelooft en daarna haalt hij weer het voorbeeld van Abraham aan ... en hij doet dit om te laten zien dat het prima is dat de heidenen tot geloof komen, en ook om te laten zien dat het prima is als ze, nadat ze tot geloof zijn gekomen, nog veel tijd nodig hebben om de besnijdenis te begrijpen en te gehoorzamen... zoals dat ook het geval was bij Abraham ...

Romeinen 4:6-12

Zoals ook David de mens zalig spreekt aan wie God gerechtigheid toerekent, zonder werken:

Welzalig zijn zij van wie de ongerechtigheden vergeven, en van wie de zonden bedekt zijn, welzalig is de man aan wie de Heere de zonde niet toerekent.

Geldt deze zaligspreking nu alleen voor besneden mensen of ook voor onbesneden mensen? Wij zeggen immers dat aan Abraham het geloof gerekend is tot gerechtigheid. Hoe is het hem dan toegerekend? Toen hij besneden was of als een onbesnedene? Niet als besnedene, maar als onbesnedene! En hij heeft het teken van de besnijdenis ontvangen als een zegel van de gerechtigheid van het geloof dat hij had toen hij nog onbesneden was, opdat hij een vader zou zijn van allen die geloven, hoewel zij onbesneden zijn, opdat ook hun de gerechtigheid toegerekend zou worden; en om een vader te zijn van hen die besneden zijn, voor hen namelijk die niet alleen besneden zijn, maar die ook wandelen in de voetsporen van het geloof van onze vader Abraham dat hij had toen hij nog onbesneden was.

Vergeet niet dat Paulus, even hiervoor zei dat we nog steeds de Wet van God moeten houden, en daar hoort ook de besnijdenis bij. Het punt dat Paulus hier wil maken is dat gehoorzaamheid ons geen recht geeft op redding ... maar dat we de belofte van redding ontvangen door geloof ... Dat is wat Paulus wil zeggen maar verwar dat niet met het idee dat we de Wet van God helemaal niet hoeven te houden ... Paulus gaat alleen meer gedetailleerd in op de reden om de Wet van God te houden, of meer specifiek, waar het houden van Gods Wet juist niet voor bedacht is ... we kunnen er onze redding niet door krijgen.

Zoals hij hier uitlegt ...

Romeinen 4:13-15

Want niet door de Wet is de belofte aan Abraham of zijn nageslacht gedaan dat hij een erfgenaam van de wereld zou zijn, maar door de gerechtigheid van het geloof. Immers, als zij die uit de Wet zijn, erfgenamen zijn, is het geloof zonder inhoud geworden en is de belofte tenietgedaan. De Wet brengt immers toorn teweeg, want waar geen Wet is, is ook geen overtreding.

Paulus wil zeggen dat als de beloften van Abraham afgeleid zouden worden van het volgen van de Wet van God, dit dan niet op basis van het geloof zou zijn; maar de belofte was gebouwd op het geloof.

Paulus laat hier nog een heel interessant punt zien.

De Wet brengt immers toorn teweeg, want waar geen wet is, is ook geen overtreding.

De Wet brengt toorn, want we zijn allemaal ongehoorzaam geweest aan de Wet. Denk aan de wet van de zonde en de dood. We hebben allemaal gezondigd, en verdienen daardoor de toorn van de dood.

Maar, dat betekent niet dat we de Wet moeten wegdoen, omdat het tweede punt van Paulus is, dat als je de Wet wegdoet, er geen zonde is, omdat de zonde wordt gedefinieerd door de Wet.

..want waar geen wet is, is ook geen overtreding.

Dus weten we dat de Wet van God nog steeds geldt, want de zonde bestaat nog steeds, en zonde wordt gedefinieerd door de Wet van God.

Paulus gaat dan terug naar het onderwerp dat de beloftes van God gebouwd en gefundeerd zijn op

geloof.

Romeinen 4:16-25

Daarom is het uit *het* geloof, opdat het *zou zijn* naar genade, met als doel dat de belofte zeker zou zijn voor het hele nageslacht, niet voor dat wat uit de Wet alleen is, maar ook voor dat wat uit *het* geloof van Abraham is, die een vader is van ons allen, zoals geschreven staat: Ik heb u tot een vader van vele volken gemaakt. *Dit was hij* tegenover Hem in Wie hij geloofd heeft, *namelijk* God, Die de doden levend maakt, en de dingen die niet zijn, roept alsof zij zijn. En hij heeft tegen alles in gehoopt en geloofd dat hij een vader van vele volken zou worden, overeenkomstig wat gezegd was: Zo zal uw nageslacht zijn. En niet verzwakt in het geloof, heeft hij er niet op gelet dat zijn eigen lichaam reeds verstorven was – hij was ongeveer honderd jaar oud – en dat ook de moederschoot van Sara verstorven was. En hij heeft aan de belofte van God niet getwijfeld door ongeloof, maar werd gesterkt in het geloof, terwijl hij God de eer gaf. Hij was er ten volle van overtuigd dat *God* ook machtig was te doen wat beloofd was. Daarom ook is het hem tot gerechtigheid gerekend. Nu is het niet alleen ter wille van hem geschreven dat het hem toegerekend is, maar ook ter wille van ons, aan wie het zal worden toegerekend, aan *ons namelijk* die geloven in Hem Die Jezus (Jesjoea), onze Heere, uit de doden opgewekt heeft, Die om onze overtredingen is overgeleverd, en opgewekt om onze rechtvaardiging.

Paulus gaat in hoofdstuk 5 verder met dit onderwerp...

Romeinen 5:1-14

Wij dan, gerechtvaardigd uit *het* geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus (Messias Jesjoea). Door Hem hebben wij ook de toegang verkregen door het geloof tot deze genade waarin wij staan, en wij roemen in de hoop op de heerlijkheid van God. En *dat* niet alleen, maar wij roemen ook in de verdrukkingen, omdat wij weten dat de verdrukking volharding teweegbrengt, en de volharding ondervinding en de ondervinding hoop. En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde van God in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, Die ons gegeven is.

Want toen wij nog krachteloos waren, is Christus op de bestemde tijd voor goddelozen gestorven. Want bij hoge uitzondering zal iemand voor een rechtvaardige sterven; hoogstens immers heeft iemand de moed om voor de goede *mens* te sterven. God echter bevestigt Zijn liefde voor ons *daarin* dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren. Veel meer dan zullen wij, nu wij gerechtvaardigd zijn door Zijn bloed, door Hem behouden worden van de toorn. Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon, hoeveel te meer zullen wij behouden worden door Zijn leven, omdat wij verzoend zijn. En *dit* niet alleen, maar wij roemen ook in God, door onze Heere Jezus Christus (Messias Jesjoea), door Wie wij nu de verzoening ontvangen hebben.

Daarom, zoals door Eén mens de zonde in de wereld is gekomen, en door de zonde de dood, en zo de dood over alle mensen is gekomen, in wie allen gezondigd hebben. Want totdat de Wet *er kwam*, was er *wel* zonde in de wereld. Zonde wordt echter niet toegerekend als er geen Wet is. Toch heeft de dood geregeerd van Adam tot Mozes toe, ook over hen die niet gezondigd hadden met eenzelfde overtreding als Adam, die een voorbeeld is van Hem Die komen zou.”

We moeten hier even stoppen. Wat bedoelde Paulus toen hij zei:

“Daarom, zoals door Eén mens de zonde in de wereld is gekomen, en door de zonde de dood, en

zo de dood over alle mensen is gekomen, in wie allen gezondigd hebben. Want totdat de Wet *er kwam*, was er *wel* zonde in de wereld. Zonde wordt echter niet toegerekend als er geen Wet is.”

We kennen allemaal de gebeurtenissen uit Genesis ... de zonde van Adam ... hoe hij faalde om de tuin te beschermen zoals hem was opgedragen, en zo via Eva en zichzelf de zonde in de wereld bracht.

Dus Adam kreeg de Torah, of instructie. Hij slaagde er niet in de Wet van God te houden, en zondigde dus. Zonde leidt tot de dood. Dus we begrijpen nu waarom Paulus dit concept de "wet van de zonde en de dood" noemt.

Paulus zei ook dit, en het is HEEL belangrijk ...

“...Want totdat de Wet *er kwam*, was er *wel* zonde in de wereld. **Zonde wordt echter niet toegerekend als er geen Wet is.**”

Veel mensen geloven dat de Wet van God pas bij Mozes werd gegeven. Maar dat is alleen het moment dat de Wet werd opgeschreven. Het Woord van God is eeuwig en onveranderlijk. Wat gisteren zonde was, zal dat vandaag ook zijn, en voor altijd. Dat zegt Paulus hier. Het gaat erom dat als de zonde al bestond voordat de Wet aan Mozes werd gegeven, de Wet van God al moet hebben bestaan voordat Mozes die ontving. Waarom? Omdat als de zonde bestaat, de Wet ook bestaat. De Wet van God werd gewoon mondeling doorgegeven. Daarom wist Noach in Genesis 7 al wat reine en onreine dieren waren. Daarom wist Kaïn dat moorden verkeerd was. Daarom wisten Kaïn en Abel welk specifiek offer er moest worden gebracht (Genesis 4). Het boek Genesis had niet de intentie om ons de Wet van God te leren. Daar zijn andere boeken voor. Als je veronderstelt dat de Wet van God nog niet bestond, enkel en alleen omdat de Wet van God niet volledig werd opgeschreven in Genesis, is dat hetzelfde als de veronderstelling dat dit het doel was van het boek Genesis. Dat was duidelijk niet het geval ... en zoals al is aangetoond, hadden ze de Torah al voordat Mozes die opschreef.

Hierna legt Paulus uit hoe de daden van Jesjoea ons de redding schenken door genade ...

Romeinen 5:15-21

Maar *het is* met de genadegave niet zoals met de overtreding. Want als door de overtreding van de ene velen gestorven zijn, veel meer is de genade van God en de gave door *de* genade die er is door de ene mens Jezus Christus, overvloedig geweest over velen. En *het is met* de gave niet zoals *het was* door de ene die zondigde. Want de veroordeling *leidde* ten gevolge van Eén *overtreding* wel tot verdoemenis, maar de genadegave bij vele overtredingen tot rechtvaardiging. Want als door de overtreding van de ene de dood geregeerd heeft door de ene, veel meer zullen zij die de overvloed van de genade en van de gave van de gerechtigheid ontvangen, in het leven regeren door de Ene, *namelijk* Jezus Christus (Messias Jesjoea).

Zoals dus door Eén overtreding *de veroordeling gekomen is* over alle mensen tot verdoemenis, zo *komt* ook door Eén rechtvaardigheid *de genade* over alle mensen tot rechtvaardiging van *het* leven. Want zoals door de ongehoorzaamheid van de ene mens velen als zondaars aangemerkt worden, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van de Ene velen als rechtvaardigen aangemerkt worden. De wet echter kwam er nog bij opdat de overtreding zou toenemen, maar waar de zonde is toegenomen, *daar* is de genade meer dan overvloedig geweest, opdat, evenals de zonde geregeerd heeft tot de dood, zo ook de genade zou regeren door gerechtigheid tot het eeuwige leven, door Jezus Christus (Messias Jesjoea), onze Heere.

Romeinen 6:1-4

Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade toeneemt? Volstrekt niet! Hoe zullen wij, die aan de zonde gestorven zijn, nog daarin leven? Of weet u niet dat wij allen die in Christus Jezus (Jesjoea de Messias) gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus (Messias) uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen.

Het lijkt erop dat Paulus het leuk vindt om mensen in de war te brengen, maar deze vraag slaat alles. Als onze zonde nodig is voor Gods genade, en de genade van God goed is, waarom is het dan niet goed als we vaker zondigen, zodat er meer genade is? Denk eraan dat zonde het overtreden van de Wet van God is. (1 Johannes 3:4).

Paulus zegt onvermurwbaar NEE, We moeten NIET zondigen.

... en als hij zegt dat we niet moeten zondigen, zegt hij dus eigenlijk dat we de Wet van God moeten gehoorzamen (1 Johannes 3:4).

Om dit verder uit te leggen, stelt Paulus een andere belangrijke vraag ... als we in de Messias zijn gestorven en onze zonde met Hem stierf, en we het goed vinden dat we aan onze zonde zijn gestorven, waarom zouden we dan willen blijven zondigen?

“...ook wij in een nieuw leven zouden wandelen.”

Dat nieuwe leven waar we in moeten wandelen is de Wet van God. De Wet is de manier van leven die we moeten bewandelen. Daarvoor, in ons oude leven, als oude mens, wandelden we in de zonde. Nu, in ons nieuwe leven, als nieuwe mens, moeten we in de Wet van God wandelen.

Het oude is de vroegere manier van leven ... in zonde ... het nieuwe, is de Wet van God, de Torah ... het is de nieuwe manier van leven in het geloof.

Paulus leert niets nieuws ... alleen wat al waar was.

Spreuken 6:23

Want een gebod is een lamp, en onderricht is een licht, bestraffingen en vermaning zijn de weg van het leven,...

Paulus legt verder uit. Hij laat zien hoe we zijn gestorven aan de zonde, en de dood dus niet langer verdienen. Dat brengt ons bij de conclusie van Paulus, dat we niet langer onder de wet van de zonde en de dood staan.

Dit alles is nu in volle gang, omdat we dagelijks aan Hem sterven ... maar we zullen de Wet van God niet perfect volgen, en niet volledig vrij zijn van de zonde, tot het moment van de opstanding als onze nieuwe lichamen alleen maar verlangen om de Wet van God te doen en niet meer de manieren van het vlees.

Romeinen 6:5-11

Want als wij met Hem één plant zijn geworden, gelijk gemaakt aan Hem in Zijn dood, dan zullen wij ook aan Hem gelijk zijn in Zijn opstanding. Dit weten wij *toch*, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam van de zonde tenietgedaan zou worden en wij niet meer als slaaf

de zonde zouden dienen. Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde. Als wij nu met Christus gestorven zijn, geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven. Wij weten toch dat Christus, nu Hij is opgewekt uit de doden, niet meer sterft. De dood heerst niet meer over Hem. Want wat Zijn sterven betreft, is Hij voor eens en altijd voor de zonde gestorven, en wat Zijn leven betreft, leeft Hij voor God. Zo dient ook u uzelf te rekenen als dood voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus (Messias Jesjoea), onze Heere.

We zijn gestorven aan de zonde en het natuurlijke gevolg: de dood ... We zouden het belang moeten inzien van niet meer zondigen, oftewel de Wet van God willen gehoorzamen zoals die is bedoeld ... de gehoorzaamheid van het geloof waarmee Paulus deze brief opende.

Nu komen we bij een ander controversieel vers, over het niet onder de wet zijn, maar onder de genade. Dit vers is misschien wel één van de meest verkeerd begrepen verzen van Paulus.

Romeinen 6:12-14

Laat de zonde dan niet in uw sterfelijk lichaam regeren om aan de begeerten daarvan te gehoorzamen. En stel uw leden niet ter beschikking aan de zonde als wapens van ongerechtigheid, maar stel uzelf ter beschikking aan God, als *mensen* die uit de doden levend geworden zijn. En laat uw leden wapens van gerechtigheid zijn voor God. Want **de zonde zal over u niet heersen**. U bent namelijk niet onder de wet, maar onder de genade.

Zie je dat hij zegt: “*de zonde zal over u niet heersen*.”

Daarmee zegt hij dat er een moment is geweest waarop de zonde het wel voor het zeggen had in ons leven.

En dat betekent dat we eens “*onder de zonde*” waren.

Je zou kunnen zeggen, dat Paulus niet spreekt over “*onder de zonde*” zijn, maar zegt dat we niet langer “*onder de wet*” zijn.

En daar gaat het mis.

Ondanks dat het precies dezelfde zin is, maken velen de fout dat Paulus in de eerste helft van zijn zin over één ding spreekt en in de tweede helft van de zin over iets anders spreekt.

Jullie zijn vanuit de Bijbelse hermeneutiek vast bekend met de zinsnede... context, context, context.

Context is alles ...

Denk hier even over na ... iets in deze wet, waar we niet meer onder staan, heeft betrekking op de zonde, die geen heerschappij meer over ons heeft.

De wet waar we niet meer onder staan heeft ook iets te maken met het niet onder de zonde staan.

Dat is wat er in de context staat, in exact dezelfde zin.

Je zou denken dat dit makkelijk te snappen is, maar een leerstellig vooroordeel is heel moeilijk uit je hoofd te krijgen.

Overweeg dit eens...

Stel dat Paulus in Romeinen 6:14 inderdaad zou verwijzen naar het niet langer onder de Wet van God zijn ... bedoelde Paulus dan dat we niet onder de Wet van God zijn omdat we niet onder de zonde zijn?

Als we niet meer onder de Wet van God of Torah zijn dan zou Paulus de Wet van God gelijk stellen aan zonde.

Is de Wet van God zonde?

Je denkt misschien, niemand zou het in zijn hoofd halen om de Wet van God zonde te noemen, maar dat is PRECIES wat Romeinen 6:14 aangeeft als je het zo leest ... en de context dus verkeerd begrijpt ... Maar alleen als de wet, die Paulus hier vermeldt, de Wet van God is.

Romeinen 6:14

Want de zonde zal over u niet heersen. U bent namelijk niet onder de wet, maar onder de genade.

Eigenlijk anticipeert Paulus op deze mogelijke verwarring, het lijkt erop dat hij eraan gewend is om uit de context te worden gehaald. In het volgende hoofdstuk stelt hij namelijk deze vraag;

Romeinen 7:7

Wat zullen wij dan zeggen? Is de Wet zonde? Volstrekt niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen dan door de Wet. Ik zou immers ook niet geweten hebben dat begeerte zonde was, als de Wet niet zei: U zult niet begeren.

Dus kunnen we aan de hand van de Wet van God bepalen wat zonde is.

De Bijbel leert ons dat het overtreden van de Wet van God zonde is.

1 Johannes 3:4

Ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid; want de zonde is de wetteloosheid.

Bedenk dat het Hebreeuwse woord "wet" gewoon "instructie" betekent.

Dus de Wet van de Zonde is een instructie die tegen de Wet van God in gaat.

Je zou deze instructie, net als Paulus, "de Wet van de Zonde" kunnen noemen.

Ons vlees geeft ons "instructies" die ingaan tegen de instructies, de Torah, van God.

Instructies om te zondigen.

We kunnen dat, net als Paulus, de Wet van de Zonde noemen.

Verderop, in hoofdstuk 7 gaan we er verder op in waar de instructies om te zondigen vandaan komen.

We gaan verder...

Zonde, of het overtreden van Gods instructies, leidt tot de dood. We weten dit al vanaf de schepping en daarom heeft Paulus het in de voorgaande hoofdstukken behandeld, wat ons natuurlijk de context geeft.

Genesis 2:16-17

En de HEERE (JHWH) God gebod de mens: Van alle bomen van de hof mag u vrij eten, maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven.

Ruim voor Romeinen 6 heeft Paulus deze kwestie al behandeld.

Romeinen 5:12

Daarom, zoals door Eén mens de zonde in de wereld is gekomen, en door de zonde de dood, en zo de dood over alle mensen is gekomen, in wie allen gezondigd hebben.

Dus leert onze Schepper ons door Genesis, Paulus, en in andere Schriftgedeelten, dat de "Wet van de Zonde" de dood brengt.

Natuurlijk is dit een andere instructie of wet.

Paulus noemt dit de 'Wet van de Zonde en de Dood'.

We verzinnen dit concept niet om je in de war te brengen. We zullen je laten zien dat dit het belangrijkste punt is in hoofdstuk 6 en 7 dat Paulus in zijn slotbetog bevestigt.

Als je ons nog niet kan volgen, heb dan nog even geduld, we komen straks bij het onderwijs dat Paulus geeft over de Wet van de Zonde en de Dood.

Wij veronderstellen dus dat Paulus in Romeinen 6:14 het concept "Wet van de Zonde en de Dood" introduceert, en dat hij het in deze context niet specifiek heeft over de Wet van God.

Dat betekent dat Paulus niet zegt dat we niet onder de "Wet van God" zijn, maar dat hij zegt dat we niet langer onder de "Wet van de Zonde en de Dood" zijn.

We willen voorstellen dat Paulus leert dat als we tot geloof komen, de dood van onze Messias ons in staat stelt om vrij te zijn van de slavernij van de zonde, en de dood te overwinnen, dus ... zijn we niet langer onder de wet van de zonde en de dood, maar onder de genade.

We zijn niet langer onder de "Wet van de Zonde en de Dood."

Als je dit vreemd in de oren klinkt, dan denken wij dat enige aarzeling om deze uitleg te aanvaarden, het resultaat is van jaren van christelijke indoctrinatie, die velen heeft laten geloven dat Paulus zegt dat we niet onder de Wet van God staan, ... want we zullen je vanuit dezelfde context laten zien waar Paulus het duidelijk aangeeft.

We hebben aangegeven, dat uit de context blijkt dat we niet langer onder de heerschappij van de zonde zijn ... en dat dit te maken heeft met een wet waar we niet meer onder staan. Vervolgens heeft Paulus het over de "Wet van de Zonde"; dat is niet alleen iets heel anders dan de "Wet van God", de "Wet van de Zonde" is zelfs precies het tegenovergestelde van de "Wet van God" ... omdat Paulus zegt dat zonde het overtreden is van de "Wet van God".

Toch zullen velen volhouden dat Paulus in Romeinen 6:14 spreekt over de "Wet van God", terwijl dat exact het tegenovergestelde is van de context die Paulus ons geeft.

Zie je dat er in Romeinen 6 nergens een specifieke melding wordt gemaakt van de "Wet van God", zodat we gedwongen worden om uit de context te bepalen over welke wet of instructie Paulus het in Romeinen 6:14 heeft?...En dat kunnen we ALLEEN doen door de directe context te onderzoeken.

Laten we dus de context van Romeinen 6:14 onthullen.

We hebben al aangetoond dat de wet, waarvan Paulus zegt dat we er niet meer onder zijn, te maken heeft met de wet van de zonde, en hoe deze wet heerschappij over ons heeft, en ons in slavernij houdt.

Romeinen 6:14

“Want de zonde zal over u niet heersen. U bent namelijk niet onder de wet, maar onder de genade.

In hetzelfde hoofdstuk zegt Paulus dat de dood geen heerschappij meer heeft over de Messias, en daardoor mogen wij leven en heeft de dood ook geen heerschappij meer over ons.

Romeinen 6:8-9

Als wij nu met Christus gestorven zijn, geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven. Wij weten toch dat Christus, nu Hij is opgewekt uit de doden, niet meer sterft. De dood heerst niet meer over Hem.

Dus volgens de context, die relatie heeft met het niet "*onder de wet*" zijn, leren we dat zowel de zonde als de dood geen heerschappij meer over ons hebben.

Zonde en dood heersen niet meer over ons ... tenminste, volgens de context ...

Dus suggereren wij dat Paulus niet leert dat we niet meer onder de Wet van God zijn, maar in plaats daarvan leert, dat we niet onder de "*Wet van de Zonde en de Dood* " zijn?

Ja, dat is precies wat we zeggen.

Er zullen mensen zijn die te vaak hebben gehoord, dat Paulus leert, dat we niet onder de Wet van God zijn, maar onder de genade, dus laten we Paulus zelf aan het woord.

Vergis je niet, de wet waar we volgens Paulus niet meer onder staan, wordt heel, heel duidelijk genoemd als je blijft doorlezen na Romeinen 6:14.

Paulus besluit dit onderwerp, en vat het samen, door een paar verzen later te zeggen:

Romeinen 8:1-2

DUS er is NU...(merk op hoe de woorden “dus” en “nu” worden gebruikt, op een manier dat het een conclusie en samenvatting geeft) *...Dus is er nu geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus (Messias Jesjoea) zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest. Want de Wet van de Geest van het leven in Christus Jezus (Messias Jesjoea) heeft mij vrijgemaakt van DE WET VAN DE ZONDE EN VAN DE DOOD.*

Dit zou je nu beter moeten begrijpen .

Genade is het ontvangen van vergeving voor het overtreden van de Wet van God, wat zonde is. Zonde leidt tot de dood. Dus, als we onder de genade zijn, dan zijn we vrij van de gebondenheid van de zonde en de dood, die het gevolg van was van die overtreding.

Dus zijn we niet bevrijd van de "Wet van God," maar in plaats daarvan bevrijd van de "Wet van de Zonde en de Dood."

Het is niet logisch dat we door genade niet meer onder de Wet van God staan. Als er geen Wet van God was, zou er geen zonde zijn, en de Wet van God doet zonde kennen, en dan zouden we geen genade nodig hebben.

En dat is natuurlijk precies wat Paulus hier wil zeggen:

Romeinen 7:7

Wat zullen wij dan zeggen? Is de Wet zonde? Volstrekt niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen dan door de Wet. Ik zou immers ook niet geweten hebben dat begeerte zonde was, als de Wet niet zei: U zult niet begeren.

Als er geen Wet van God was, zou er geen zonde zijn. Als er niet zoiets als zonde was, dan zouden we om te beginnen helemaal geen genade nodig hebben.

Zoals Psalm 119 ons leert, geeft Paulus aan dat de Wet van God van waarde is om ons te wijzen op wat zonde is, en ons dus de juiste manier van wandelen toont ... de Wet van God is vrijheid en vreugde!

Dus als de context iets betekent, dan moeten we nu allemaal begrijpen dat Paulus nooit heeft gezegd dat we niet onder de Wet van God staan. We kunnen niet zeggen dat Paulus ooit zoiets heeft geleerd.

We kunnen wel zeggen dat Paulus leerde dat we niet meer onder de "de Wet van Zonde en Dood" staan.

...de Wet van Zonde en Dood is het tegenovergestelde van de Wet van God en Leven.

Laten we verder gaan met de rest van hoofdstuk 6.

Romeinen 6:15

Wat dan? Zullen wij zondigen omdat wij niet onder de wet maar onder de genade zijn? Volstrekt niet!

Dus Paulus beantwoordt een vraag, die volgens hem gesteld zou kunnen worden. Als we in geloof door genade niet meer onder de straf van onze zonden staan, kunnen we dan niet zonder probleem blijven zondigen?

Paulus zegt nee. We moeten niet zondigen ... Hij zegt: "Volstrekt niet". En als zonde het overtreden van de Wet van God is, zoals hij dat eerder in Romeinen onderwees, dan zegt Paulus dat we de Wet van God nog steeds moeten gehoorzamen.

Paulus is heel duidelijk dat het ontvangen van genade, geen excuus is om Gods Wet niet te volgen.

Romeinen 6:15

Wat dan? Zullen wij zondigen omdat wij niet onder de wet maar onder de genade zijn? Volstrekt niet!

Paulus legt dit vervolgens uit in termen van slavernij. Voor meer informatie over dit onderwerp, verwijzen wij naar onze studie "[Gerechtigheid geboden!](#)".

Er zijn twee soorten slaven, we dienen God door het gehoorzamen van Zijn Wet, dan ben je slaaf van gerechtigheid, of we dienen de zonde door Zijn Wet te overtreden, dan ben je slaaf van de zonde.

Dat zijn onze enige opties. Het gaat er hier niet om of we Gods Wet niet meer hoeven te gehoorzamen.

Die optie wordt ons niet gegeven.

Paulus sluit af door te zeggen dat het slaaf zijn van de gerechtigheid ons leidt naar het eeuwige leven ... maar dat het slaaf zijn van de zonde ons leidt naar de dood. Nogmaals, Paulus geeft gewoon aan dat we niet langer onder de Wet van Zonde en Dood staan, maar onder de genade.

Romeinen 6:16-23

Weet u niet dat aan wie u uzelf als slaaf ter beschikking stelt tot gehoorzaamheid, u slaaf bent van wie u gehoorzaamt: óf van de zonde, tot de dood, óf van de gehoorzaamheid, tot gerechtigheid? Maar God zij dank: u was *wel* slaaf van de zonde, maar *nu* bent u van harte gehoorzaam geworden aan het voorbeeld van de leer waaraan u overgegeven bent. En, vrijgemaakt van de zonde, bent u dienstbaar gemaakt aan de gerechtigheid. Ik spreek op menselijke wijze vanwege de zwakheid van uw vlees. Want zoals u uw leden beschikbaar gesteld hebt ten dienste van de onreinheid en van de *ene* wetteloosheid tot de *andere* wetteloosheid, stel zo nu uw leden beschikbaar ten dienste van de gerechtigheid, tot heiliging.

Want toen u slaaf van de zonde was, was u vrij ten aanzien van de gerechtigheid. Wat voor vrucht dan had u toen van de dingen waarover u zich nu schaamt? Immers, het einde daarvan is de dood. Maar nu, van de zonde vrijgemaakt en aan God dienstbaar gemaakt, hebt u uw vrucht, *die tot heiliging leidt*, met als einde eeuwig leven. **Want het loon van de zonde is de dood**, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus (Messias Jesjoea), onze Heere.

In de HSV Bijbel, en ook in andere vertalingen, staat boven hoofdstuk 7 de titel; "*Vrij van de wet.*"

Is dat niet een interessante titel na hoofdstuk 6 ?

Op basis van hoofdstuk 6 geloven velen ten onrechte dat we, vanwege de genade, niet meer onder de "Wet van God" zijn. We hebben echter net laten zien dat we door genade niet meer onder de "wet van zonde en dood" zijn.

De kopjes in de verschillende vertalingen zijn door de vertalers zelf toegevoegd. Het kopje "Vrij van de wet", boven hoofdstuk 7, is daar niet door Paulus neergezet.

De titel wil de lezer laten geloven dat we vrij zijn van de Wet van God, hoewel Paulus net de laatste helft van hoofdstuk 6 heeft besteed aan het vertellen dat we slaven zijn van de Wet van God, en geen slaven van de zonde moeten zijn.

Laten we dit deel van hoofdstuk 7 lezen...

Hoofdstuk 7:1

Of, broeders, weet u niet – ik spreek immers tot mensen die de wet kennen – dat de wet over de mens heerst zolang hij leeft?

Op dit punt *moeten* we even stoppen. Paulus heeft het hier tegen mensen die de Wet van God, de Torah, kennen. Helaas begrijpen de meeste christelijke leraren de Torah vandaag de dag niet. Natuurlijk is er een enkeling die meer begrijpt dan de meesten, maar de realiteit is, dat de details van gehoorzaamheid aan de Torah, voor velen verborgen zijn.

Dat blijkt bijvoorbeeld uit de reacties die je kunt krijgen als je de Torah wilt gehoorzamen:

- 1) Waarom stenigt u de mensen niet?
- 2) Brengt u ook offers in uw achtertuin?
- 3) Waarom verwerpt u de genade?

Zulke vragen laten alleen maar zien dat zo iemand niet op de hoogte is van Torah. Dat is begrijpelijk omdat er over het algemeen wordt geleerd dat het niet belangrijk is om de hele Wet te begrijpen.

Dus, doordat Paulus zegt dat dit gedeelte bestemd is VOOR HEN DIE DE TORAH KENNEN, begint hij dit gedeelte eigenlijk door te zeggen "het is handig als je de Torah begrijpt voordat je dit hoofdstuk verder leest, want ik schrijf tot hen die de Torah kennen."

Velen lezen dit gedeelte terwijl ze de Torah niet kennen, en gaan er vanuit dat we niet onder de Wet van God zijn. Ze negeren de opmerking die Paulus hier maakt over de beoogde doelgroep volledig.

Weet je nog dat Paulus al vanaf hoofdstuk 6 heeft onderwezen dat we niet meer onder de Wet van Zonde en Dood zijn? En de wet van zonde en dood wordt omschreven als het overtreden van de Wet van God, wat zonde is, en waarop de doodstraf volgt.

Er zijn echter mensen die de context van Paulus willen veranderen, en hem laten zeggen dat we niet meer onder de Wet van God zijn.

In de context gaat het nog steeds over het gehoorzamen van de Wet van God in geloof en hoe we niet meer onder de Wet van Zonde en Dood zijn.

Paulus is geen besluiteloze schizofreen ... hij is moeilijk te begrijpen, ja, maar zijn conclusies komen in ieder geval overeen met de context ... dus laten we die gebruiken.

Laten we de rest lezen...

Hoofdstuk 7:2-3

Want de gehuwde vrouw is door de wet gebonden aan de man zolang hij leeft. Als de man echter gestorven is, is zij ontslagen van de wet *die haar aan de man bond*. Daarom dan, als zij *de vrouw* van een andere man wordt terwijl haar man leeft, zal zij een overspelige genoemd worden. Als haar man echter gestorven is, is zij vrij van de wet, zodat zij geen overspelige is als zij *de vrouw* van een andere man wordt.

Een studie die we met betrekking tot dit onderwerp willen aanraden is "[Verloren Schapen van Israël](#)." In bovenstaande tekst wordt niet onderwezen dat we de Wet van God niet meer hoeven te gehoorzamen. Er staat dat we bevrijd zijn van de straf op het overtreden van de Wet van God. We zijn vrijgemaakt van de Wet van Zonde en Dood ... ja, het gaat om de context.

Als het gaat over onze relatie met de Schepper wordt vaak de metafoor van het huwelijk gebruikt. In het huwelijk worden twee één. Als een getrouwde vrouw (zoals het Huis van Israël werd genoemd - Jeremia 3:8) overspel pleegt, dan verdient ze volgens de Torah de doodstraf (Leviticus 20:10).

Dus opnieuw spreekt Paulus over de wet van zonde en dood ... ongehoorzaamheid aan de Wet, en de consequenties daarvan. In dit geval gebruikt Paulus het voorbeeld van ongehoorzaamheid aan de wet van het huwelijk, overspel, en ook dat leidt tot de dood.

Paulus onderwijst niet dat we niet onder de Wet van God zijn. Hij onderwijst ons dat als één van de twee dood is, de ander vrij is van de wet op overspel, de doodstraf. Als je ons op dit moment niet gelooft, lees dan wat Paulus nog meer uitlegt met zijn metafoor. Probeer zelf te begrijpen of hij leert dat we zijn bevrijd van de straf op het overtreden van de Wet van God, dat is de dood, of dat hij leert dat we vrij zijn van wat God van ons verlangt, namelijk dat we de Wet van God houden.

Romeinen 7:5-6

Zo, mijn broeders, **bent u ook door het lichaam van Christus gedood met betrekking tot de wet**, opdat u aan een Ander zou toebehoren, *namelijk* aan Hem Die uit de doden opgewekt is, opdat wij vrucht zouden dragen voor God. **Want toen wij in het vlees waren, waren de hartstochten van de zonden, die geprikkeld worden door de wet, in onze leden werkzaam om vrucht te dragen voor de dood.** Maar nu zijn wij ontslagen van de wet, gestorven aan dat waaraan wij vastgebonden zaten, zodat wij in nieuwheid van Geest dienen, en niet in oudheid van letter.

We zijn nu vrijgemaakt van de wet van de zonde die leidt tot de dood. Zie je het? Vergeet niet dat de conclusie van hoofdstuk 6 en 7 is, dat we niet langer onder de Wet van Zonde en Dood zijn.

Er zijn mensen die leren dat de Wet van God ons gevangen houdt.

[“gestorven voor wat ons in gevangenschap hield”](#)

Maar waar zijn we volgens Paulus voor gestorven ... zijn we gestorven aan de zonde (de wet van de zonde) of zijn we gestorven aan de Wet van God? De Wet van God laat de wet van de zonde zien, die binnenin ons werkt... en daarna moeten we, door het geloof, sterven aan die wet van de zonde.

De Wet van God kan ons niet gevangen houden in gehoorzaamheid, de Torah is vrijheid. In het Hebreeuws betekent dit op een "*ruime baan*" lopen. De zonde beperkt ons om te leven en veroorzaakt gebondenheid. Zonde is onze gevangenis, die leidt tot de dood, niet de Wet van God.

Psalm 119:44-45

Dan zal ik steeds Uw Wet in acht nemen,
voor eeuwig en altijd.
Ik zal wandelen op ruime *baan*,
omdat ik Uw bevelen gezocht heb.

De geschreven code eist onze dood ... maar, wij wandelen in de Geest.

“...zodat we dienen in de nieuwe weg van de Geest en niet de oude weg van de geschreven code.”

Maar betekent het wandelen in de Geest, dat we niet meer volgens de Wet van God hoeven te wandelen?

Natuurlijk niet!

Paulus onderwijst wat in verband met de Geest en de Wet van God was geprofeteerd. Het was voorzien dat dit zou gebeuren. We moeten in de Geest wandelen, zodat we de Wet van God ZULLEN houden.

Er zijn mensen die leren dat wandelen in de Geest betekent dat we niet in de Wet van God wandelen.

Dat is precies het tegenovergestelde van wat de Bijbel zegt.

Weet je nog dat Paulus in het begin van dit gedeelte zei dat hij sprak tegen mensen die de Wet van God kennen? Hij heeft het tegen de verloren schapen van het huis van Israël. Paulus heeft het over deze profetie, over de verloren schapen van het huis van Israël, die waren gescheiden (Jeremia 3:8):

Ezechiël 36:26-27

Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven. Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt

Als je meer wilt weten over “wandelen in de Geest”, met betrekking tot de Wet van God, bekijk dan onze studie “[Wandelen in de Geest](#)”.

Denk eraan dat onze Messias kwam voor de verloren schapen van het huis van Israël. Dit is Zijn doel.

Mattheüs 15:24

Hij antwoordde en zei: Ik ben **alleen** maar gezonden naar de verloren schapen van het huis van Israël.

Mocht iemand denken dat Paulus werkelijk zei dat we vrij zijn van de Wet van God, of de Wet van God verwarren met de wet van de zonde, want dat doen mensen dus, dan draagt hij hier nog meer verduidelijkingen aan.

Romeinen 7:7-12

Wat zullen wij dan zeggen? Is de Wet zonde? Volstrekt niet! **Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen dan door de Wet.** Ik zou immers ook niet geweten hebben dat begeerte zonde was, als de Wet niet zei: U zult niet begeren. Maar de zonde heeft door het gebod een aanleiding gevonden en in mij allerlei begeerte teweeggebracht, want zonder de Wet is de zonde dood. Ik nu leefde voorheen zonder wet, maar toen het gebod kwam, is de zonde weer levend geworden. Ik echter ben gestorven. En het gebod, dat tot leven *had moeten leiden*, bleek voor mij de dood te betekenen. Want de zonde heeft door het gebod een aanleiding gevonden en mij misleid en daardoor gedood. **Zo is dan de Wet heilig, en het gebod is heilig en rechtvaardig en goed.**

Dus, wat zegt Paulus hier eigenlijk?

De Wet van God beschrijft zonde als iets dat tegen de Wet van God ingaat. Iets dat tegen de Wet van God wordt gezien als zonde.

Paulus dacht dat hij leefde terwijl hij een zondig leven leidde, maar toen hij de Wet las, beseftte hij dat hij ten dode was opgeschreven.

Gods Wet doodde hem. Is dat slecht?

Nee! Absoluut niet. Onze zondige mens moet sterven.

Wil je dat je zondige ik zal leven?

Het is goed dat de Wet van God ons zondige deel doodt.

Er zijn mensen die zeggen dat de Wet van God slecht is omdat ze doodt. De Wet is niet slecht, de Wet van God is goed. Voor mensen die daardoor in de war raken, verduidelijkt Paulus dit in de laatste verzen.

“Zo is dan de Wet heilig, en het gebod is heilig en rechtvaardig en goed.”

Hoe kan de Wet van God anders zijn dan goed. Is onze Schepper niet goed en perfect? De Wet doodt ons, maar dat is een goede zaak. Je kunt niet wedergeboren worden, totdat de Wet je doodt.

Paulus legt dit verder uit.

Romeinen 7:13

Is dan het goede *de oorzaak van* mijn dood geworden? Volstrekt niet! Maar de zonde heeft – opdat zij als zonde zichtbaar zou worden – door het goede voor mij de dood teweeggebracht, opdat door het gebod de zonde uitermate zondig zou *blijken te zijn*. **Want wij weten dat de Wet geestelijk is,...**

Hier staat een andere belangrijke Bijbelse definitie. Zij die "geestelijk" willen zijn, volgen de Wet van God... dat is de nieuwe weg van de Geest in het geloof. De oude weg is van het vlees ofwel vleselijk. We behandelen dat verder in hoofdstuk 8, omdat Paulus er daar dieper op ingaat. Verder met Romeinen 7 ...

Romeinen 7:14-20

Maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde. Wat ik namelijk teweegbreng, doorzie ik niet, want niet wat ik wil, dat doe ik, maar wat ik haat, dat doe ik. En als ik dat doe wat ik niet wil, val ik de Wet bij dat zij goed is. Nu ben ik het echter niet meer die dit teweegbrengt, maar de zonde die in mij woont. Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is *er bij mij wel*, maar het goede teweegbrengen, dat vind ik niet. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. Als ik nu dat doe wat ik niet wil, breng ik dat niet meer teweeg, maar de zonde die in mij woont.

Dat kan nogal wat verwarring geven ... het is typisch Paulus ... we verduidelijken wat hij zegt.

De Wet van God heeft Paulus niet echt gedood, want de Wet van God is goed.

Zonde, die wordt gekend door de Wet van God, liet hem zien dat de dood in hem was.

Het is net als iemand een chronische terminale ziekte heeft, maar dat niet doorheeft.

Zonde is een ziekte die doodt.

Op een dag gaat deze persoon naar de dokter (lees het Woord van God) en de dokter toont hem de terminale ziekte en de dood die in hem zit ... de zonde.

Is de dokter daarom slecht?

Natuurlijk niet!

Daarom is de Wet van God goed, doordat ze de Wet van Zonde en Dood onthult, die in ons is.

Vergeet niet dat het verwijderen van de zonde een proces is, dat van start ging toen we tot geloof kwamen, maar het is niet volledig gerealiseerd totdat de opstanding plaatsvindt. We hebben toegang gekregen tot de opstanding van het leven, niet omdat we zonder zonde zijn of niet meer zondigen, maar omdat we geloof hebben in Zijn beloften en dat het Woord van God (dat is Jesjoea) de juiste manier is om te leven.

Paulus klaagt erover dat hij zondigt en dat echt niet leuk vindt. Hij begrijpt niet waarom hij soms zondigt, maar hij doet het toch.

Dus als Paulus niet wil zondigen, wat wil hij dan doen?

Leert Paulus dat we een verlangen moeten hebben om de Wet van God te doen, of om die niet te doen?

Laten we verder gaan....

Romeinen 7:21-25

Ik ontdek dus deze wet *in mij*: als ik het goede wil doen, is het kwade dicht bij mij. **Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de Wet van God.** Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de Wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood? Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere. Zo **dien ik dan zelf wel met het verstand de Wet van God**, maar met het vlees de wet van de zonde.

Paulus geeft ons hier twee mogelijkheden, hier is de eerste. We kunnen de Geest volgen en de Wet van God houden (Ezechiël 36:26-27):

Paulus onderwijst het geestelijke:

“Want wij weten dat de Wet geestelijk is”

“Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de Wet van God.”

“dien ik dan zelf wel met het verstand de Wet van God”

Of, de tweede, we kunnen achter het vlees aangaan en de Wet van God verwerpen ... de zonde volgen:

Paulus onderwijst het lichamelijke ofwel het vlees:

“Maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde”

“mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde”

“met het vlees de wet van de zonde”

Welke van de twee wil je zijn?

Wil je de Wet van God volgen en onderwijzen en dus geestelijk zijn? ... of, wil je in het vlees zijn ... vleselijk zijn, en onderwijzen dat we niet langer onder de Wet van God zijn?

Dat zijn onze enige opties.

Paulus besluit vervolgens hoofdstuk 6 en 7 met de volgende uitspraak ... we zijn vrijgemaakt van de Wet van Zonde en Dood, en niet van de Wet van God.

Romeinen 8:1-2

Dus is er nu geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus (Messias Jesjoea) zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest. Want de wet van de Geest van het leven in Christus Jezus (Messias Jesjoea) heeft mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en van de dood.

Hopelijk begrijp je nu waarom het belangrijk is om je niet slechts op een vers van Paulus te concentreren om daar een doctrine van te maken. We moesten de context van twee hoofdstukken onderzoeken, met een aantal zeer verwarrende uitspraken, tenminste als we die als losse teksten hadden gelezen, om uiteindelijk de conclusie van Paulus te begrijpen. We zijn niet langer onder de Wet van Zonde en Dood.

Het wordt pas echt interessant in hoofdstuk 8.

Paulus legt daar de aard van het geestelijke uit, wie zijn de mensen die Gods Wet uitvoeren en onderwijzen ... en de aard van het vleselijke, of het vlees, wie zijn de mensen die tegen Gods Wet onderwijzen.

Romeinen 8:3

Want wat voor de wet onmogelijk was, krachteloos als zij was door het vlees, *dat* heeft God *gedaan*.

Wat zou dat kunnen betekenen?

Als wij de Wet van God perfect gevolgd zouden hebben, dan hadden de het werk dat Jesjoea uit genade deed, niet nodig gehad.

Maar, omdat onze zondige natuur tegen de Wet van God ingaat en die wil overtreden, kon de Wet van God geen dienst doen om ons te redden. Ze laat ons zien wat onze zonden zijn die tot de dood leiden, en ze geeft ons een voorbeeld van de juiste manier van leven.

Romeinen 8:3-4

Hij heeft Zijn eigen Zoon gezonden in een gedaante gelijk aan het zondige vlees en *dat* omwille van de zonde, en de zonde veroordeeld in het vlees, opdat de rechtvaardige eis van de wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

In hoofdstuk 7 besprak Paulus hoe mensen die uit het vlees leven willen zondigen, en de Wet van God niet willen volgen. Aan de andere kant gaf Paulus aan dat degenen die geestelijk wandelen, volgens de Geest, het verlangen hebben om de Wet van God, de Torah, te volgen.

Denk aan wat we in Ezechiël 36 lazen, hoe is geprofeteerd dat Gods Geest het volk terug zou brengen naar de Torah.

Onderwijst Paulus hier hetzelfde? Dat zou betekenen dat Paulus consistent is in zijn context, maar laten we zien hoe hij verder gaat.

Romeinen 8:5

Immers, zij die naar het vlees zijn, bedenken de dingen van het vlees, maar zij die naar de Geest zijn, de dingen van de Geest.

Nou, hier zien we nog niets bijzonders. Wat zijn de dingen van de Geest?

Romeinen 8:6

Want het bedenken van het vlees is de dood, maar het bedenken van de Geest is leven en vrede.

Nou, dat helpt een beetje. In ieder geval weten we dat deze "dingen van de Geest" de gelovigen LEVEN en VREDE geven ... en de "dingen van de Geest" het tegenovergestelde zijn van de "dingen van het vlees."

Wie zou er geen LEVEN en VREDE willen? Het klinkt gewoon geweldig ... Wat zijn de dingen van het vlees die we moeten vermijden? Wat zijn de dingen van de Geest die we moeten bedenken?

Romeinen 8:7-8

Immers, het bedenken van het vlees is vijandschap tegen God. Het onderwerpt zich namelijk niet aan de Wet van God, want het kan *dat* ook niet. En zij die in het vlees zijn, kunnen God niet behagen.

Wow! Wat zeg je Paulus?

Mensen die vijandig staan tegenover de Wet van God volgen hun vlees? Dus zij die de dingen van de Geest najagen onderwerpen zich aan de Wet van God!

Als je je niet onderwerpt aan de Wet van God ben je vijandig en kun je God niet behagen.

Als je je onderwerpt aan de Wet van God zul je vol zijn van LEVEN en VREDE, en God behagen.

Ook al belichten we deze directe uitspraken van Paulus in hoofdstuk 8, het is toch precies hetzelfde dat Paulus ons in de laatste paar hoofdstukken al onderwees?

Als je de Geest dient, dan verlang je naar de Torah ... als je het vlees dient, dan sta je vijandig tegenover de Torah. Dit is niet onze mening, maar die van Paulus. Dus iedereen die de brieven van Paulus geloofwaardig vindt, moet zich realiseren dat de Torah, het hele Woord van God, van toepassing is op hun leven, en door ernaar te leven mag je leven en vrede verwachten (zie Psalm 119).

Echter, als je vijandschap en gebrek aan leven en vrede wenst, kan je beter afwijzend staan ten opzichte van leven naar Torah.

Waarom? Omdat wij geloven, en vervuld met de Geest het verlangen hebben om ons te onderwerpen aan

de Wet van God, de Torah.

Romeinen 8:9-11

Maar u bent niet in het vlees, maar in de Geest, wanneer althans de Geest van God in u woont. Maar als iemand de Geest van Christus (Messias) niet heeft, die is niet van Hem. Als Christus (Messias) echter in u is, dan is het lichaam wel dood vanwege *de* zonde, maar de geest is leven vanwege *de* gerechtigheid. En als de Geest van Hem Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zal Hij Die Christus (Messias) uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door Zijn Geest, Die in u woont.

Dit gaat natuurlijk over de opstanding waar we op grond van de belofte naar mogen uitzien. Want we verlangen naar het Woord van God, door de genade van onze Schepper. We zullen vernieuwde lichamen krijgen, die tot in eeuwigheid slechts zullen leven naar het volledige Woord van God. Dus wat Paulus wil zeggen, is als je de Wet van God nu al niet wilt, waarom zou je die dan wel willen in de eeuwigheid? In de eeuwigheid is geen genade nodig, omdat er niemand zal zijn die de Wet zal overtreden. Er zal alleen maar gehoorzaamheid zijn aan de Torah van Jah. Denk daar een moment over na.

Als je het volgende gedeelte leest, denk dan even aan hoe Paulus leven volgens de Geest definieert. Het betekent dat we de Wet van God willen volgen. Begrijp dat alsjeblieft NIET verkeerd ... een verlangen om de Wet van God te volgen is niet hetzelfde als het volmaakt volgen van de Wet van God. In hoofdstuk 7 heeft Paulus al genoemd, dat hij de Wet van God wenst te doen, maar soms nog zondigt in het vlees. Er is nog steeds genade voor onze zonden.

Romeinen 8:12-17

Welnu, broeders, wij zijn aan het vlees niet verplicht om naar het vlees te leven. Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven. Immers, **zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God.** Want u hebt niet *de* Geest van slavernij ontvangen, *die* opnieuw tot angst *leidt*, maar u hebt de Geest van aanneming tot kinderen ontvangen, door Wie wij roepen: Abba, Vader! De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn. En als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus; wanneer wij althans met *Hem* lijden, opdat wij ook met *Hem* verheerlijkt worden.

Lijkt dit niet op de woorden van Johannes? We weten dat we geloven, omdat we het geloof in praktijk brengen. Het is de toets voor onszelf en voor anderen. Als we daarin falen, dan is er genade, een Vader die voor ons pleit, vanwege de daden van de Zoon.

1 Johannes 2:1-6

Mijn lieve kinderen, ik schrijf u deze dingen, opdat u niet zondigt. **En als iemand gezondigd heeft: wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus Jesjoea de Messias), de Rechtvaardige.** En Hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor *de zonden* van de hele wereld. **En hierdoor weten wij dat wij Hem kennen, namelijk als wij Zijn geboden in acht nemen. Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet in acht neemt, is een leugenaar en in hem is de waarheid niet.** Maar ieder die Zijn woord in acht neemt, in hem is werkelijk de liefde van God volmaakt geworden. Hierdoor weten wij dat wij in Hem zijn. Wie zegt in Hem te blijven, moet ook zelf zo wandelen als Hij gewandeld heeft.

Wandelen in de voetsporen van de Messias kan op twee manieren worden uitgelegd. Enerzijds kan je het letterlijk nemen De directe context zijn de geboden van God, en de geboden die de Messias hield komen uit Torah, tenzij hij zondigde door er aan toe te voegen of er van af te doen (Deuteronomium 4:2). Als

we het dus letterlijk nemen, betekent het dat Jesjoea ons vooring in het volgen van het Woord van God. Je zou ook zelf kunnen uitmaken hoe je het uitlegt. Buiten de context om kan je zelf bepalen wat wandelen zoals Jesjoea betekent. Het gaat er dan om wat het voor jou betekent.

Er is maar één manier de juiste om de Schrift te interpreteren, en de andere dient het vlees.

Paulus gaat verder met de context, die hij in vers 17 introduceerde. Als je eenmaal besluit om je volledig af te zonderen van de instructies van de wereld, en de Geest toestemming geeft om je te leiden in het verlangen om het Woord van God te gehoorzamen ... dan zullen verdrukking en lijden je zeker niet bespaard worden. En vaak komt het van de mensen die het dichtst bij ons staan.

Paulus had het even geleden over de beloning en zegeningen van het volgen van Torah, nu gaat hij in op de vleselijke gevolgen die we van anderen zullen ontvangen.

Romeinen 8:18-23

Want ik ben ervan overtuigd dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden. Met reikhalzend verlangen immers verwacht de schepping het openbaar worden van de kinderen van God. Want de schepping is aan de zinloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar door hem die *haar daaraan* onderworpen heeft, in de hoop dat ook de schepping zelf zal bevrijd worden van de slavernij van het verderf *om te komen* tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God. Want wij weten dat heel de schepping gezamenlijk zucht en gezamenlijk in barensnood verkeert tot nu toe. En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wij zelf zuchten in onszelf, in de verwachting van *de* aanneming tot kinderen, *namelijk* de verlossing van ons lichaam.

Denk eraan dat het Feest der Eerstelingen een Bijbels feest is. Het is een term uit Leviticus 23. Paulus noemde het geen Pasen. Daar is een reden voor, en als je dat nog niet hebt gedaan, bekijk dan voor meer informatie over dat onderwerp onze studie "[Zonnebrand](#)"

We gaan verder met vers 24...

Romeinen 8:24-30

Want in de hoop zijn wij zalig geworden. Hoop nu die gezien wordt, is geen hoop. Immers, wat iemand ziet, waarom zou hij dat nog hopen? Maar als wij hopen wat wij niet zien, dan verwachten wij het met volharding.

En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen. En Hij Die de harten doorzoekt, weet wat het denken van de Geest is, omdat Hij naar de wil van God voor de heiligen pleit. En wij weten dat voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede, voor hen *namelijk* die overeenkomstig *Zijn* voornemen geroepen zijn. Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders. En hen die Hij *er* van tevoren *toe* bestemd heeft, die heeft Hij ook geroepen, en hen die Hij geroepen heeft, die heeft Hij ook gerechtvaardigd, en hen die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt.

Wat we net gelezen hebben wordt vaak gebruikt in de discussie of mensen een vrije wil hebben. Zoals we al eerder in deze studie zeiden, willen we met deze serie onthullen wat Paulus leerde over de Torah.

We gaan verder ... Paulus heeft het nog steeds over de verdrukking die we zullen ervaren als we de Torah onderwijzen en doen ...

Romeinen 8:31-39

Wat zullen wij dan over deze dingen zeggen? Als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn? Hoe zal Hij, Die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard maar voor ons allen overgegeven heeft, ons ook met Hem niet alle dingen schenken? Wie zal beschuldigingen inbrengen tegen de uitverkorenen van God? God *is het* Die rechtvaardigt. Wie *is het* die veroordeelt? Christus (De Messias) *is het* Die gestorven is, ja wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook aan de rechterhand van God is, Die ook voor ons pleit. Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of honger, of naaktheid, of gevaar, of zwaard? (Zoals geschreven staat:

“Want omwille van U worden wij de hele dag gedood,
wij worden beschouwd als slachtoffers.”

Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem Die ons heeft liefgehad. Want ik ben ervan overtuigd dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch krachten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde van God in Christus Jezus (Messias Jesjoea), onze Heere.

Als we verder gaan naar hoofdstuk 9, zien we dat Paulus zijn ongenoegen uit over een deel van het Huis van Juda. Ze hadden de Wet van God en de door mensen gemaakte mondelinge wet tot hun gerechtigheid en redding gemaakt, in plaats van genade. Daarna gaat Paulus in op profetieën over het gescheiden huis van Israël, die heidenen geworden waren. Paulus stelt vervolgens dat je afkomst niet bepaalt of je de beloften van God verdient, maar het geloof. Er staat nog meer over de discussie van de vrije wil, maar dat is niet het onderwerp van deze studie.

Romeinen 9:1-29

Ik spreek de waarheid in Christus, ik lieg niet *en* mijn geweten getuigt mee door de Heilige Geest, dat het een grote *bron van droefheid* voor mij is, en een voortdurende smart voor mijn hart. Want ik zou zelf *wel* wensen vervloekt te zijn, weg van Christus, ten gunste van mijn broeders, mijn familieleden wat het vlees betreft. Zij zijn *immers* Israëlieten; voor hen geldt de aanneming tot kinderen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de *eredienst* en de beloften. Tot hen behoren de vaders, en uit hen is, wat het vlees betreft, de Christus *voortgekomen*, Die God is, boven alles, te prijzen tot in eeuwigheid. Amen!

Ik zeg dit niet alsof het Woord van God vervallen is, want niet allen die uit Israël *voortgekomen* zijn, zijn Israël. Ook niet omdat zij Abrahams nageslacht zijn, zijn zij allen kinderen. Maar: “*Alleen dat* van Izak zal *uw* nageslacht genoemd worden.” Dat is: niet de kinderen van het vlees zijn kinderen van God, maar de kinderen van de belofte worden als nageslacht gerekend. Want dit is het woord van de belofte: “Rond deze tijd zal Ik komen, en *dan* zal Sara een zoon hebben.” En dit niet alleen, maar *zo was het* ook *met* Rebekka, die zwanger was van Eén *man*, namelijk Izak, onze vader. Want toen *de kinderen* nog niet geboren waren, en niets goeds of kwaads gedaan hadden – opdat het voornemen van God, dat overeenkomstig *de* verkiezing is, stand zou houden, niet uit de werken, maar uit Hem Die roept – werd tot haar gezegd: “De meerdere zal de

mindere dienen.” Zoals geschreven staat: “Jakob heb Ik liefgehad en Ezau heb Ik gehaat.”

Wat zullen wij dan zeggen? Is er onrechtvaardigheid bij God? Volstrekt niet! Want Hij zegt tegen Mozes: “Ik zal Mij ontfermen over wie Ik Mij ontferm en zal barmhartig zijn voor wie Ik barmhartig ben.” Zo *hangt het* dan niet *af* van hem die wil, ook niet van hem die hardloopt, maar van God Die Zich ontfermt. Want de Schrift zegt tegen de farao: “Juist hiertoe heb Ik u verwekt: dat Ik in u Mijn kracht bewijzen zou, en dat Mijn Naam verkondigd zou worden op de hele aarde.” Dus Hij ontfermt Zich over wie Hij wil, en Hij verhardt wie Hij wil.

U zult dan tegen mij zeggen: “Wat heeft Hij *dan* nog aan te merken? Want wie heeft Zijn wil weerstaan?” Maar, o mens, wie bent u toch dat u God tegenspreekt? Zal ook het maaksel tegen hem die het gemaakt heeft, zeggen: “Waarom hebt u mij *zó* gemaakt?” Of heeft de pottenbakker geen macht over het leem, om uit dezelfde klomp *klei* het ene voorwerp tot een eervol, het andere tot een oneervol *voorwerp* te maken? En is het niet zo dat God, omdat Hij *Zijn* toorn wilde bewijzen en Zijn macht bekendmaken, met veel geduld de voorwerpen van *Zijn* toorn, voor het verderf gereedgemaakt, verdragen heeft? En dat met het doel om de rijkdom van Zijn heerlijkheid bekend te maken over de voorwerpen van *Zijn* ontferming, die Hij van tevoren bereid heeft tot heerlijkheid? Hen heeft Hij ook geroepen, *namelijk* ons, niet alleen uit de Joden, maar ook uit de heidenen. Zoals Hij ook in Hosea zegt:

“Ik zal Niet-Mijn-volk noemen: Mijn volk,
en de Niet-geliefde: Geliefde.”

“En het zal zijn dat op de plaats waar tegen hen gezegd was: U bent Niet-Mijn-volk,
daar zullen zij kinderen van de levende God genoemd worden.”

En Jesaja roept over Israël uit: “Al zou het getal van de Israëlieten zijn als het zand van de zee, *slechts* het overblijfsel zal behouden worden. Want Hij voltooit een zaak en handelt die af in gerechtigheid. De Heere immers zal metterdaad *Zijn* zaak snel afhandelen op de aarde.” En zoals Jesaja van tevoren gezegd heeft:

“Als de Heere van de hemelse legermachten ons geen nageslacht had overgelaten,
zouden wij als Sodom zijn geworden
en aan Gomorra gelijkgemaakt zijn geweest.”

Vanaf hier, in vers 30, staat er wat commentaar over de Wet van God. Dit gedeelte kan door sommigen verkeerd begrepen worden.

Romeinen 9:30-33

Wat zullen wij dan zeggen? *Dit*: dat de heidenen, die geen gerechtigheid hebben nagejaagd, gerechtigheid verkregen hebben, gerechtigheid echter die uit het geloof is. Maar Israël, dat de Wet van de gerechtigheid najaagde, is aan de Wet van de gerechtigheid niet toegekomen. Waarom *niet*? Omdat zij *die* niet uit geloof *zochten*, maar als uit werken van de Wet. Want zij hebben zich gestoten aan de steen des aanstoots, zoals geschreven staat:

“Zie, Ik leg in Sion een steen des aanstoots en een struikelblok.
En: Ieder die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden.”

Je moet goed begrijpen wat Paulus hier zegt. Hij zegt niet dat gehoorzaamheid aan Gods Wet het struikelblok is, maar de gedachte dat je door de Wet te gehoorzamen gered zult worden. Inmiddels heb je hopelijk begrepen dat we de Wet van God niet houden om daardoor gered te worden, maar omdat we gered zijn

Als we verder gaan naar hoofdstuk 10, zullen we een aantal verzen vinden, die worden gebruikt om te onderwijzen dat de Wet van God nutteloos is, vooral de verzen 4 en 6. We behandelen eerst vers 4 en gaan dan verder met vers 5-6.

Je herinnert je vast nog dat Markus 7 een voorval beschrijft, waarin de Farizeeën Jesjoea en de discipelen willen dwingen om de mondelinge wet te houden. Nogmaals, de mondelinge wet is niet Gods Wet maar een wet van mensen. We hebben dit al vaker behandeld in de Paulinische Paradox Serie.

De Farizeeën hadden hun eigen gerechtigheid gevestigd door eigen geboden te bedenken. Het voorbeeld uit Markus 7 ging over de voorgeschreven manier van handen wassen voor het eten. In de Torah staat niet dat je je handen moet wassen voor het eten. Het is een goede gewoonte, maar je kunt het niet aan anderen opleggen. De Farizeeën bedachten dat het met ongewassen handen eten van voedsel ervoor zorgt dat het voedsel in Gods ogen onrein is, en daarom bedachten ze het gebod om de handen te wassen voor het eten. Dit is een schending van Deuteronomium 4:2, waar staat dat je niet moet toevoegen of wegnemen van de Wet van God.

De Farizeeën geloofden dat ze gerechtigheid tot redding ontvingen door hun gehoorzaamheid aan de Wet van God en de menselijke instellingen van de mondelinge wet.

Dit is enkel en alleen valse gerechtigheid.

In feite onderwierpen ze zich niet aan de gerechtigheid van God.

Jesjoea corrigeerde hen en zei hen terug te keren naar de Wet van God en de geboden van mensen achter zich te laten ...

Markus 7:8

Want terwijl u het gebod van God nalaat, houdt u zich aan de overlevering van de mensen,...

Dus, de Farizeeën kenden de Wet van God niet, doordat ze hun eigen geboden hadden bedacht.

Jesjoea kwam als perfect voorbeeld en leefde de echte Wet van God voor aan iedereen die gelooft.

Om het nog eenvoudige te zeggen ...

De Farizeeën verwierpen de Wet van God en bedachten hun eigen wetgeving. Jesjoea kwam om hen te corrigeren, door het perfecte voorbeeld te zijn van de toepassing van de Wet

We zullen zien dat Paulus precies hetzelfde zegt in Romeinen 10:1-4.

Romeinen 10:1-4

Broeders, de oprechte wens van mijn hart en mijn gebed tot God voor Israël is gericht op hun zaligheid. Want ik getuig van hen dat zij ijver voor God hebben, maar niet met het juiste inzicht. Omdat zij immers de gerechtigheid van God niet kennen en een eigen gerechtigheid tot stand proberen te brengen, hebben zij zich niet aan de gerechtigheid van God onderworpen. De gerechtigheid uit het geloof Want het einddoel van de Wet is Christus, tot gerechtigheid voor ieder die gelooft.

Dus Paulus zegt dat de Farizeeën zich niet onderwierpen aan de gerechtigheid van God.

Wat is de “gerechtigheid van God?”

Weet je nog dat we, toen we hoofdstuk 1 behandelden, je vroegen om te onthouden hoe Paulus de gerechtigheid van God omschreef?

De gerechtigheid van God is het wandelen in de "juiste wegen van God." De gerechtigheid van God is de "Wet van God."

We gaan hoofdstuk 1 niet herhalen, maar als het nodig is, dan kun je dat gedeelte opnieuw bekijken.

Dus eigenlijk zegt Paulus, dat de Farizeeën de Wet van God hadden verlaten, om geboden te gaan volgen, die ze zelf hadden opgesteld.

“Omdat zij immers de gerechtigheid van God niet kennen en een eigen gerechtigheid tot stand proberen te brengen, hebben zij zich niet aan de gerechtigheid van God onderworpen.”

Dat is wat Jesjoea ook zei in Markus 7, Mattheüs 23 en op diverse andere plaatsen...

Markus 7:8

Want terwijl u het gebod van God nalaat, houdt u zich aan de overlevering van de mensen,...

Zie je dat onze Messias het verlaten van de Wet van God, de Torah, een zeer slechte zaak vindt, waarmee Hij duidelijk maakt dat hij het geen goede zaak vindt om de Torah te verlaten. ... Gewoon iets om over na te denken, vooral als we verder gaan met Romeinen 10:4.

Romeinen 10:4

Want Christus is het einde der Wet, tot gerechtigheid voor een ieder ,die gelooft. (NBG)

Zo, nu weten we het. De Wet is ten einde!

Alle context en pro-wet uitspraken van Paulus uit de 9 bestudeerde hoofdstukken betekenen niets.

Plotseling doet Paulus een uitspraak dat de Wet van God voorbij is. Het is klaar. Tot ziens.

Het zal duidelijk zijn, dat dit sarcastisch was, geworteld in de constante frustratie over het feit dat verzen vanuit diverse brieven stelselmatig uit de context worden gehaald, en worden samengevoegd tot een leerstellig pakket waarin de Wet is afgeschaft, helemaal buiten de bedoeling van Paulus om.

Het Griekse woord voor “einde”, in vers 4, is “telos.”

Het betekent niet “einde” als in vernietigd.

De volgende Griekse woorden had Paulus kunnen gebruiken, als hij wilden zeggen dat de Wet werd vernietigd of niet meer geldig was:

katargeoō

beschouwen als waardeloos of onproductief, onproductief worden, vernietigen, ongeldig maken

ekleipoo

falen, uitsterven,

Maar Paulus gebruikt “telos.”

Als “telos” vernietigen betekent, of ongeldig verklaren, zoals veel Christelijke commentatoren ons willen doen geloven, dan hebben we een serieus probleem.

Bekijk deze voorbeelden eens van hetzelfde Griekse woord in een andere context...

Jacobus 5:11

Zie, wij prijzen hen gelukzalig die volharden. U hebt gehoord van de volharding van Job, en u hebt de uitkomst (*telos*) van de Heere gezien, dat de Heere vol ontferming is en barmhartig.

Dus als “telos” in Romeinen 10:4 betekent dat de Wet ten einde is en ongeldig verklaart, dan moet dat betekenen dat Jacobus zei dat de Schepper ook ongeldig is gemaakt.

We veronderstellen dat je ons punt begrijpt.

Zullen we er nog één doen?

1 Timotheüs 1:5

Het einddoel (*telos*) nu van het gebod is liefde die voortkomt uit een rein hart, een goed geweten en een ongeveinsd geloof.

Moet onze liefde vernietigd of afgeschaft worden, als de Wet in Romeinen 10:4 ongeldig wordt verklaard?

Hetzelfde woord...”telos”

Zie je hoe het woord “telos” hier gebruikt werd?

Het Nederlandse woord “bedoeling” wordt gebruikt als definitie voor “telos” ...als een soort “doel”

“Bedoeling” is iets waar we ons op richten ... Als een pijl op een doel. Misschien vind je het interessant dat het Hebreeuwse woordplaatje bij het begrip ‘Torah’, het richten van een pijl op een doel weergeeft. Bekijk onze studie over het woord Torah, in onze Hebreeuwse Wortels Serie (*komt binnenkort*)

Dus, “telos” geeft een bedoeling weer, iets om ons op te richten, ons doel.

Oké, nog één voorbeeld ...

Mattheüs 10:22

En u zult door allen gehaat worden omwille van Mijn Naam; maar wie volharden zal tot het einde (*telos*), die zal zalig worden.

Dus, is het logisch als we "einde" hier interpreteren als "onze vernietiging of ongeldig maken?"

Hier wordt het Griekse woord "telos" vertaald met "einde" net als in Romeinen 10:4 (einddoel).

Romeinen 10:4

Want Christus is het **einde** (telos) der Wet, tot gerechtigheid voor een ieder ,die gelooft. (NBG)

We lezen Mattheüs 10:22 nog een keer, maar interpreteren "einde" zoals veel christelijke commentatoren dat graag doen in Romeinen 10:4.

Mattheüs 10:22

En u zult door allen gehaat worden omwille van Mijn Naam; maar wie volharden zal tot “onze vernietiging” (telos), die zal zalig worden.

Of is deze manier logischer?

Mattheüs 10:22

En u zult door allen gehaat worden omwille van Mijn Naam; maar wie volharden zal tot het doel (telos), die zal zalig worden.

Het verschil is duidelijk.

Zo is het ook voor Romeinen 10:4

Romeinen 10:4

Want Christus is het **doel** (telos) der Wet, tot gerechtigheid voor een ieder, die gelooft. (NBG)

Of

Romeinen 10:4

Want Christus is de **doelstelling** (telos) der Wet, tot gerechtigheid voor een ieder, die gelooft. (NBG)

Jesjoea geeft ons het voorbeeld hoe we de Wet van God moeten wandelen ... dát is wat Paulus zegt. De Farizeeën maakten hun eigen geboden voor gerechtigheid. Paulus wil gewoon zeggen dat we niet het voorbeeld van de Farizeeën, met hun tradities en geboden van mensen, nodig hebben. We moeten alleen onze Messias volgen en doen wat hij deed. Hij is ons voorbeeld. Hij is ons doel. Hij is het beeld waar we ons aan moeten spiegelen.

1 Johannes 2:6

Wie zegt in Hem te blijven, moet ook zelf zo wandelen als Hij gewandeld heeft.

Dit betekent dat we gewoon de Torah moeten volgen, net zoals Jesjoea de Torah volgde. Dat is precies het tegenovergestelde van wat het vers volgens veel mensen betekent. Dit vers betekent niet dat Jesjoea de Torah beëindigde, maar dat Hij kwam om het voorbeeld te zijn van het wandelen in de Torah.

De volgende verzen worden ook heel vaak verkeerd begrepen...

Romeinen 10:5-13

Want Mozes schrijft over de gerechtigheid die uit de Wet is: De mens die deze dingen gedaan heeft, zal daardoor leven. De gerechtigheid **echter** die uit het geloof is, spreekt aldus: Zeg niet in

uw hart: Wie zal naar de hemel opklimmen? Dat is Christus naar beneden brengen. Of: Wie zal in de afgrond neerdalen? Dat is Christus uit de doden naar boven brengen. Maar wat zegt zij? Dicht bij u is het Woord, in uw mond en in uw hart. Dit is het Woord van het geloof, dat wij prediken: Als u met uw mond de Heere Jezus (Jesjoea) belijdt en met uw hart gelooft dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult u zalig worden. Want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot zaligheid. Want de Schrift zegt: Ieder die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden. Er is immers geen enkel onderscheid tussen Jood en Griek. Want Een en dezelfde is Heere van allen en Hij is rijk voor allen die Hem aanroepen. Want ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zal zalig worden.

Het woord “echter”, in vers 6 zorgt voor veel verwarring.

Het woord “echter” is in de Nederlandse taal een verbindingswoord dat het voorgaande nietig verklaard en het vervangt met wat erna wordt gezegd.

Bijvoorbeeld...

Ik was moe, ik ging **echter** naar de sportschool.

Het was heel koud buiten, ik ging **echter** naar het park.

Of....

Veel mensen denken dat Paulus onderwijst tegen de Torah, **echter**, Paulus onderwees de Torah.

Wat na het Nederlandse verbindingswoord “echter” staat, is een tegenstelling met datgene in de voorafgaande zin werd gezegd.

Dus, als we het opnieuw lezen, zien we dat het lijkt dat men dacht dat er gerechtigheid was in wat Mozes schreef, en dat er iets nieuws kwam, namelijk gerechtigheid door het geloof.

“Want Mozes schrijft over de gerechtigheid die uit de Wet is: De mens die deze dingen gedaan heeft, zal daardoor leven. De gerechtigheid **echter** die uit het geloof is, spreekt aldus”

We herhalen het nogmaals.

- 1) In Hoofdstuk 1 omschrijft Paulus gerechtigheid als het wandelen in de juiste paden van God, ofwel wandelen volgens de Wet van God. Er is niets veranderd.
- 2) Paulus onderwees in de eerste 9 hoofdstukken dat we de Wet van God moeten houden.
- 3) In Romeinen 10:4 onderwees Paulus dat Jesjoea ons Voorbeeld is in hoe we de Wet van God moeten houden, in tegenstelling tot de Farizeeërs.
- 4) De verzen 5 en 6, die we net hebben gelezen, zijn een voortzetting van vers 4, waarin Paulus aangeeft dat Jesjoea ons doel is in het houden van de Wet van God.

Het Griekse woord dat in vers 6 wordt gebruikt voor “echter”, is “*de*.” Het staat ongeveer 2792 keer in het Nieuwe Testament.

Het is een verbindingswoord, maar het kan zijn dat het de eerste en de laatste helft van een zin met elkaar in overeenstemming, of tegenovergesteld laat zijn. Beide interpretaties zijn mogelijk.

Dit is anders dan in de Nederlandse taal. Als er een overeenkomst is tussen beide delen van een zin, gebruiken wij een verbindingswoord als “en” of “ook wel.” Als beide delen elkaars tegenovergestelde zijn, gebruiken we “maar” of “aan de andere kant” of “echter.” De Nederlandse taal heeft dus duidelijke woorden die aangeven of het een voortzetting is van de zin of dat er een tegenovergestelde volgt.

Bij het Griekse woord “de” moet de lezer vanuit de context bepalen of het verbindingswoord een voortzetting of een tegenovergestelde is van een eerdere gedachte.

Hier is wat Strong's over dit woord te zeggen heeft...

de G1254

een verbindingswoord, aangeven van een sterkere uitleg of een clause, **hetzij in tegenstelling, of een voortzetting**, van wat ervoor staat, en kan verschillend worden weergegeven; maar, aan de andere kant, en, **ook**, nu, enz.

Dus kun je voorstellen hoe de vertalers bij dit vers dachten. Ze interpreteerden dat Romeinen 10:4 suggereerde dat wat Mozes geschreven had, ongeldig was gemaakt, en zagen de gerechtigheid door het geloof als iets nieuws. Dus vertaalden ze met “echter” om er een tegenovergestelde van te maken in plaats van een voortzetting van de gedachten van Paulus. Voor hen was dat volkomen logisch.

Maar, zoals ook Strong's zegt, is de context nodig om te weten of het moet worden vertaald als *maar*, *en*, *als ook*, *echter*, *nu*, enz.

Wat als er “ook” had moeten staan in plaats van een “echter”? De Griekse tekst laat dat toe. Laten we eens kijken of dat past in de context.

“Want Mozes schrijft over de gerechtigheid die uit de Wet is: De mens die deze dingen gedaan heeft, zal daardoor leven. **Ook** de gerechtigheid die uit het geloof is, spreekt aldus...”

Zie je dat wat Mozes schreef daarbij intact blijft?

Daarom staat “want Mozes schrijft” in de tegenwoordige tijd en staat er niet “want Mozes *schreef*.”

In vers 5 wordt Leviticus aangehaald.

Leviticus 18:5

Mijn verordeningen en Mijn bepalingen moet u in acht nemen. De mens die ze houdt, zal erdoor leven. Ik ben de HEERE (JHWH).

In vers 6 wordt Deuteronomium aangehaald.

Deuteronomium 30:12-13

Het is niet in de hemel, zodat *u* zou kunnen zeggen: 'Wie zal voor ons naar de hemel opstijgen om het voor ons te halen en ons te laten horen, zodat wij het kunnen doen?' Het is ook niet aan de overzijde van de zee, zodat *u* zou kunnen zeggen: 'Wie zal voor ons oversteken naar de

overzijde van de zee om het voor ons te halen en *het* ons te laten horen, zodat wij het kunnen doen?'

Dus Paulus citeert in beide gevallen uit de Torah, die Mozes schreef.

Als Mozes zowel schreef over de gerechtigheid waaruit we moeten leven als over de gerechtigheid die komt door het geloof, hoe kan wat Mozes schreef dan ingaan tegen wat Mozes schreef?

Nog belangrijker; hoe kan gerechtigheid door geloof iets nieuws zijn?

Deze concepten staan niet tegenover elkaar. Ze kunnen naast elkaar bestaan.

De gerechtigheid waarin we leven is de Wet van God. Paulus bespreekt dit in hoofdstuk 1.

De Wet van God is leven.

Maar we houden ons niet altijd aan de Wet van God.

De Wet van God kan ons niet verheffen. In feite maakt ze ons nederig en klein als we ons realiseren dat we niet kunnen voldoen aan Gods normen.

Dus de wet van gerechtigheid, op basis van geloof, is het gat dat opgevuld wordt door de gerechtigheid van Jesjoea.

Nu zie je waarom ze allebei moeten bestaan.

Paulus zei eerder in Romeinen, dat we niet moeten zondigen, we moeten de Wet van God houden. Dit moet onze manier van leven zijn en hoe we leven. Het is de weg van de gerechtigheid.

Dat is geweldig, maar daar zijn de Farizeeën gestopt met hun begrip.

Wat als we hebben gefaald in het naleven van die gerechtigheid?

Daarvoor hebben we het goede nieuws nodig. Het goede nieuws is dat we mogen leven volgens de perfecte Wet van God, maar dat er genade is als we daarin falen.

We moeten Gods rechtvaardige manier van leven, die Mozes beschreef, leren kennen. We moeten de Wet van God doen omdat die goed is.

Maar, we moeten ook geloven dat de gerechtigheid, die we niet hielden, zal worden bedekt door de gerechtigheid van Jesjoea, waar Mozes ook over schreef.

Paulus legt dit verder uit ...

Romeinen 10:14-21

Hoe zullen zij dan *Hem* aanroepen in Wie zij niet geloven? En hoe zullen zij *in Hem* geloven van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder iemand die predikt? En hoe zullen zij prediken, als zij niet gezonden worden? Zoals geschreven staat: "Hoe lieflijk zijn de voeten van hen die vrede verkondigen, van hen die het goede verkondigen!" Maar zij zijn niet allen **het Evangelie gehoorzaam geweest**. Jesaja zegt namelijk: "Heere, wie heeft onze prediking

geloofd?” Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

Maar ik zeg: Hebben zij het *dan* echt niet gehoord? Zeker wel:

“Hun geluid is over heel de aarde uitgegaan,
en hun woorden tot de einden van de wereld.”

Maar ik zeg: Heeft Israël het *dan* niet begrepen? Ten eerste is het Mozes die zegt:

“Ik zal u tot jaloersheid verwekken door wat geen volk is;
door een onverstandig volk zal Ik u tot toorn verwekken.”

En Jesaja durft het aan te zeggen:

“Ik ben gevonden door hen die Mij niet zochten,
Ik heb Mij geopenbaard aan hen die naar Mij niet vroegen.”

Met het oog op Israël zegt Hij echter: “Heel de dag heb Ik Mijn handen uitgebreid naar een ongehoorzaam en tegensprekend volk.

Paulus vervolgt zijn uitleg over de huidige staat van Israël, en hoe de heidenen tot geloof komen. Tot aan hoofdstuk 14 zijn er niet veel verzen, die geschillen geven over de wet. We zullen de hoofdstukken 11-13 lezen, met minimaal commentaar, om de lengte van deze studie te beperken. Meerdere malen zullen we andere studies aanraden, waarin verschillende onderwerpen, die buiten het onderwerp van deze studie vallen, worden behandeld.

Hoofdstuk 11:1-6

Ik zeg dan: Heeft God Zijn volk verstoten? Volstrekt niet! Ik ben immers ook een Israëliet, uit het nageslacht van Abraham, van de stam Benjamin. God heeft Zijn volk, dat Hij van tevoren kende, niet verstoten. Of weet u niet wat de Schrift zegt in *de geschiedenis van Elia*, hoe hij God aanspreekt over Israël en zegt: “Heere, Uw profeten hebben zij gedood en Uw altaren afgebroken, en ik ben alleen overgebleven. Ook staan zij mij naar het leven.” Maar wat zegt het Goddelijk antwoord tegen hem? “Ik heb voor Mijzelf *nog* zeventuizend mannen overgelaten, die de knie voor het *beeld* van Baäl niet gebogen hebben.” Zo is er dan ook in deze tegenwoordige tijd een overblijfsel ontstaan, overeenkomstig de verkiezing van de genade. Maar als het door genade is, is het niet meer uit de werken, anders is genade geen genade meer. En als het uit de werken is, is het geen genade meer, anders is het werk geen werk meer.”

Denk eraan, gehoorzaamheid aan Gods Wet, omdat je van Hem houdt en rechtvaardig wilt wandelen, is niet in strijd met genade. Als je de Wet van God echter gehoorzaamt om je redding te bewerken is dat inderdaad in strijd met genade.

Romeinen 11:7-16

Wat dan? Wat Israël zoekt, dat heeft het niet verkregen, maar het uitverkoren *deel* heeft het verkregen en de anderen zijn verhard, zoals geschreven staat:

“God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven,
ogen om niet te zien
en oren om niet te horen,
tot op de dag van heden.”

En David zegt:

“Laat hun tafel voor hen worden tot een strik, tot een valkuil,

tot een struikelblok en tot vergelding.
Laat hun ogen verduisterd worden, zodat zij niet zien
en maak hun rug voor altijd krom.”

Ik zeg dan: Zijn zij soms gestruikeld met de bedoeling dat zij vallen zouden? Volstrekt niet! Door hun val echter is de zaligheid *tot* de heidenen *gekomen* om hen tot jaloersheid te verwekken. Als dan hun val voor de wereld rijkdom *betekent* en *het feit dat* zij achteropkomen rijkdom voor de heidenen, hoeveel te meer hun volheid!

Want tegen u, de heidenen, zeg ik: Voor zover ik de apostel van de heidenen ben, maak ik mijn bediening heerlijk, om daardoor zo mogelijk mijn *verwanten wat betreft* het vlees tot jaloersheid te verwekken en enigen uit hen te behouden. Want als hun verwerping verzoening voor de wereld *betekent*, wat *betekent dan* hun aanneming anders dan leven uit de doden? En als de eerstelingen heilig zijn, dan het deeg ook, en als de wortel heilig is, dan de takken ook.

Onze studies “[Geënt](#)” en “[Verloren Schapen van Israël](#)” gaan uitgebreid in op onderstaande verzen.

Romeinen 11:17-36

Als nu enige van die takken afgerukt zijn, en u, die een wilde olijfboom bent, in hun *plaats* bent geënt en mede deel hebt gekregen aan de wortel en de vettigheid van de olijfboom, beroem u dan niet tegenover de takken. En als u zich beroemt: U draagt de wortel niet, maar de wortel u. U zult dan zeggen: “De takken zijn afgerukt, opdat ik zou worden geënt.” Dat is waar. Door ongeloof zijn zij afgerukt en u staat door het geloof. Heb geen hoge dunk van uzelf, maar vrees. Want als God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, dan is het ook mogelijk dat Hij u niet spaart. Zie dan de goedertierenheid en de strengheid van God: strengheid over hen die gevallen zijn, over u echter goedertierenheid, als u in de goedertierenheid blijft. Anders zult ook u afgehouden worden. En ook zij zullen, als zij niet in het ongeloof blijven, geënt worden, want God is machtig hen opnieuw te enten. Want als u afgehouden bent uit de olijfboom die van nature wild was, en tegen de natuur in op de tamme olijfboom geënt bent, hoeveel te meer zullen zij die natuurlijke *takken* zijn, geënt worden op hun eigen olijfboom.

Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen *oog*), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan. En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat:

“De Verlosser zal uit Sion komen
en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.”

“En dit is het verbond van Mij met hen,
wanneer Ik hun zonden zal wegnemen.”

Zij zijn weliswaar wat het Evangelie betreft vijanden vanwege u, maar wat de verkiezing betreft geliefden vanwege de vaderen. Want de genadegaven en de roeping van God zijn onberouwelijk. Zoals ook u immers voorheen God ongehoorzaam was, maar nu ontferming verkregen hebt door hun ongehoorzaamheid, zo zijn ook zij nu ongehoorzaam geworden, opdat ook zij door de ontferming *die u bewezen is*, ontferming zouden verkrijgen. Want God heeft hen allen in ongehoorzaamheid opgesloten om Zich over allen te ontfermen.

O, diepte van rijkdom, zowel van wijsheid als van kennis van God, hoe ondoorgrondelijk zijn Zijn oordelen en onnaspeurlijk Zijn wegen!

“Want wie heeft de gedachten van de Heere gekend?
Of wie is Zijn raadsman geweest?”

“Of wie heeft Hem eerst iets gegeven
en het zal hem vergolden worden?”

Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen. Hem *zij* de heerlijkheid, tot in
eeuwigheid. Amen.

En hoofdstuk 12...

Romeinen 12:1-21

Ik roep u er dan toe op, broeders, door de ontfermingen van God, om uw lichamen *aan God* te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk: *dat is* uw redelijke godsdienst. En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word *innerlijk* veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid om te *kunnen* onderscheiden wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is.

Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld. Want zoals wij in Eén lichaam vele leden hebben en de leden niet alle dezelfde functie hebben, zo zijn wij, *hoewel* velen, Eén lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk leden van elkaar. En nu hebben wij genadegaven, onderscheiden naar de genade die ons is gegeven: hetzij profetie, naar de mate van het geloof; hetzij dienstbetoon, in het dienen; hetzij wie onderwijst, in het onderwijzen; hetzij wie bemoedigt, in het bemoedigen; wie uitdeelt, in oprechtheid; wie leiding geeft, met inzet; wie zich over anderen ontfermt, met blijmoedigheid.

Laat de liefde ongeveinsd zijn. Heb een afkeer van het kwade en houd vast aan het goede. Heb elkaar hartelijk lief met broederlijke liefde. Ga elkaar voor in eerbetoon. Wees niet traag wat uw inzet betreft. Wees vurig van geest. Dien de Heere. Verblijd u in de hoop. Wees geduldig in de verdrukking. Volhard in het gebed. Wees deelgenoot in de noden van de heiligen. Leg u toe op de gastvrijheid.

Zegen wie u vervolgen. Zegen *hen* en vervloek *hen* niet. Verblijd u met hen die blij zijn, en huil met hen die huilen. Wees eensgezind onder elkaar. Streef niet naar de hoge dingen, maar houd u bij de nederige. Wees niet wijs in eigen oog. Vergeld niemand kwaad met kwaad. Wees bedacht op wat goed is voor alle mensen. Leef, zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, in vrede met alle mensen. Wreek uzelf niet, geliefden, maar laat ruimte voor de toorn, want er staat geschreven: Mij *komt* de wraak *toe*, Ik zal het vergelden, zegt de Heere. Als dan uw vijand honger heeft, geef hem te eten, als hij dorst heeft, geef hem te drinken, want door dat te doen, zult u vurige kolen op zijn hoofd hopen. Word niet overwonnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede.

Bij hoofdstuk 13 raden wij onze studie “[Je onderwerpen aan regerende autoriteiten?](#)” aan. We gaan hoofdstuk 13 gauw lezen voordat we verder gaan naar hoofdstuk 14.

Romeinen 13:1-7

Ieder mens moet zich onderwerpen aan de gezagsdragers die over *hem* gesteld zijn, want er is geen gezag dan van God, en de gezagsdragers die er zijn, zijn door God ingesteld, zodat hij die zich verzet tegen het gezag, tegen de instelling van God in gaat, en wie daartegen ingaan, zullen over zichzelf een oordeel halen. Want voor de overheid hoeft men niet te vrezen, wanneer men goede werken *doet*, maar wel als men kwade werken *doet*. Wilt u nu van het gezag niets te vrezen hebben, doe het goede en u zult er lof van ontvangen. Zij is immers Gods dienares, u ten

goede. Als u echter kwaad doet, vrees dan, want zij draagt het zwaard niet zonder reden. Zij is namelijk Gods dienaar, een wreker tot straf voor hem die het kwade doet. Daarom is het nodig onderworpen te zijn, niet alleen omwille van de straf, maar ook omwille van het geweten. Om die reden immers betaalt u ook belastingen. Het zijn namelijk dienaars van God, die juist daarmee voortdurend bezig zijn. Geef dus aan allen wat u verschuldigd bent: belasting aan wie belasting, tol aan wie tol, ontzag aan wie ontzag, eer aan wie eer *toekomt*.

Wat is jouw definitie van liefde? Hoe moeten we liefde definiëren? Hoe definieert God liefde?

Elk gebod van God heeft te maken met God liefhebben, of het liefhebben van anderen.

We leren dit aan het begin van de Paulinische Paradox Serie, en Paulus behandelt het hier. Als je op dit onderwerp wilt studeren, bekijk dan onze studie "[Hou jij van God?](#)". Het fundament van Torah is liefde.

Romeinen 13:8-14

Wees niemand iets schuldig dan elkaar lief te hebben; want wie de ander liefheeft, heeft de wet vervuld. Want dit: U zult geen overspel plegen, u zult niet doden, u zult niet stelen, u zult geen vals getuigenis geven, u zult niet begeren, en welk ander gebod er ook is, wordt in dit woord samengevat, *namelijk* hierin: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. De liefde doet de naaste geen kwaad. Daarom is de liefde de vervulling van de wet.

En dit *te meer*, omdat wij het beslissende tijdstip kennen, *namelijk* dat de tijd reeds is *aangebroken* dat wij uit de slaap ontwaken. Want nu is de zaligheid dichterbij ons dan toen wij tot geloof kwamen. De nacht is ver gevorderd en de dag is nabijgekomen. Laten wij dus de werken van de duisternis afleggen en de wapens van het licht aandoen. Laten wij, als op *klaarlichte* dag, op een gepaste wijze wandelen, niet in zwelgprijten en dronkenschappen, niet in slaapkamers en losbandigheden, niet in ruzie en afgunst. Maar bekleed u met de Heere Jezus Christus, en verzorg het vlees niet om begeerten *op te wekken*.

We gaan nu beginnen met hoofdstuk 14. Hoofdstuk 14 wordt op twee manieren gebruikt.

Vers 5 wordt gebruikt om te suggereren dat de Sabbat niet meer belangrijk is voor JHWH.

Vers 14 wordt gebruikt om te suggereren dat Leviticus 11 niet meer geldt voor Gods volk.

Omdat deze verzen zo vaak voor die doeleinden worden gebruikt, gaan we er diep op in.

Denk eraan dat Paulus in de laatste 13 hoofdstukken, een pleitbezorger is geweest voor het houden van de Wet van God. Op precies dezelfde manier beschrijven de eerste vier delen van de Paulinische Paradox serie uitgebreid dat Paulus de Wet van God onderwees en ernaar leefde.

Paulus begint het hoofdstuk door te zeggen dat we hen moeten aanvaarden die zwak zijn in het geloof en niet moeten strijden over meningsverschillen.

Romeinen 14:1

Aanvaard dan wie zwak is in het geloof, maar niet om over meningsverschillen te strijden.

We moeten in gedachten houden dat Romeinen 14 vaak wordt gebruikt om aan te tonen dat de Sabbat (Leviticus 23) en de voedselinstructies (Leviticus 11) zijn afgeschaft.

Deze geboden zijn altijd duidelijk geweest en waren nooit aanleiding voor ‘meningsverschillen’.

Integendeel, Gods Wet is ons gegeven om duidelijk te laten zien wat zonde is (Romeinen 3:20; 7:7) (1 Johannes 3:4) en ons te helpen anderen te corrigeren en te vermanen (2 Timotheüs 3:14-17).

Paulus sprak over zaken, die los stonden van Gods Wet, en die voor meningsverschillen zorgden voor de gelovigen uit de eerste eeuw.

Het ging hier om zaken die niet duidelijk in Gods Wet stonden en waarvoor per geval moest worden bekeken hoe er mee moest worden omgegaan.

Omdat deze brief gericht is aan een specifieke groep mensen, met een specifiek conflict, moeten we diverse aanwijzingen uit de tekst halen, om vast te stellen wat Paulus precies onderwijst.

Er zijn twee conflicten waar Paulus zich in Romeinen 14 op richt. Paulus belicht deze conflicten in de volgende twee verzen (verzen 2 en 3).

Het eerste punt van discussie en correctie is de vraag of je alles kunt eten of alleen maar groenten.

Conflict #1

Romeinen 14:2

De een gelooft wel dat hij alles eten mag, maar wie zwak is, eet plantaardig voedsel.

Het tweede punt dat Paulus in hoofdstuk 14 behandelt heeft betrekking op de dag of dagen waarop gelovigen moeten vasten.

Conflict #2

Romeinen 14:5

De een acht de ene dag boven de andere dag, maar de ander acht al de dagen gelijk. Laat ieder in zijn eigen geest ten volle overtuigd zijn.

Paulus geeft in de verzen 14-23 antwoord op conflict #1.

Deze verzen worden in de gangbare Christelijke leer vaak gebruikt om te suggereren dat alle dieren nu rein zijn en geschikt als voedsel. Om deze visie te ondersteunen wordt voornamelijk vers 14 gebruikt.

Paulus geeft in de verzen 5-13 antwoord op conflict #2.

Deze verzen worden in de gangbare Christelijke leer gebruikt om als ‘bewijs’ dat God de Sabbat heeft afgeschaft en dat alle dagen nu gelijk zijn, tenzij je ervan overtuigd bent dat niet alle dagen gelijk zijn en de Sabbat dus nog steeds bestaat.

Het hangt er op één of andere manier vanaf of je het voor de Heer doet of niet.

Daarom kan iedereen nu beslissen wat Gods Wet daarover zegt, gebaseerd op wat je wilt geloven.

Omdat de Wet van God zonde definieert (1 Johannes 3:4), en we zelf kunnen beslissen of de Sabbat nog moet worden genomen, betekent dit dat we voor onszelf kunnen beslissen wat wel en niet zonde is. Het is ontzettend handig om zelf te kunnen bepalen wat zonde is en wat niet.

Vermoedelijk kunnen wij nu bepalen wat Gods Wet is, of wat God wil dat we in acht nemen.

Deze kwestie wordt niet meer bepaald door Gods Woord, of wat Jesjoea (Jezus) ons als voorbeeld om te volgen gaf, maar puur en alleen op basis van onze eigen overtuiging aangaande de Sjabbat.

Deze interpretatie wordt nog steeds gepromoot, ook al gaat het hier duidelijk over eten, en helemaal niet over de Sabbat. De tekst om dit inzicht te ondersteunen is vermoedelijk vers 5.

Eerst bespreken we Romeinen 14:5, het tweede conflict volgens Paulus.

Romeinen 14:5

De een acht de ene dag boven de andere dag, maar de ander acht al de dagen gelijk. Laat ieder in zijn eigen geest ten volle overtuigd zijn.

Onderwijst Paulus hier dat de Sabbat een kwestie is van wat we zelf willen geloven tegenover wat erover in de Wet van God staat, of bespreekt Paulus een heel andere kwestie?

Het verschil is van grote invloed op de waarde en het begrip dat we uit Romeinen 14 kunnen halen.

Als Paulus onderwijst over een andere kwestie dan de Sabbat, dan kunnen we niet zeggen dat Paulus iets onderwijst dat betrekking heeft op de Sabbat.

Dat is toch logisch? Dat zijn fundamentele hermeneutische principes die we moeten toepassen.

We hebben in deze serie al vastgesteld dat Paulus overeenkomstig de Wet van God onderwees en niet ertegen.

Dat is voor iedereen van belang, die onderwijst dat Paulus tegen de Wet van God onderwees.

Romeinen 14 kan echter nogal verwarrend zijn, dus moeten we er op in gaan.

Paulus onderwees mensen die de Wet van God kenden. Paulus schreef aan mensen die geloofden dat Gods Wet duidelijk was, en niet stof voor meningsverschillen.

Het zou nu al duidelijk moeten zijn dat de context niet Gods Sabbat is, omdat Gods Sabbat een heel duidelijk onderdeel is van Gods Wet.

Zij die Gods Wet kenden (7:1) begrijpen dit al, en niemand in de eerste eeuw betwistte de instelling van de Sabbat in Gods Wet (en zeker de Joden niet, tot wie God rechtstreeks had gesproken - Romeinen 3:1-2). (Zie ook de studie "[Woorden van God](#).")

Paulus gaat zeker niet vertellen hoe goed het is om Gods Wet te kennen om die vervolgens in de prullenbak te gooien.

Het is van waarde als je weet en begrijpt wat nog van toepassing is voor de gelovige, iets wat afgeschaft is, is niet meer interessant.

Ook moet worden opgemerkt dat de Sabbat nergens in Romeinen 14, of zelfs in de hele brief wordt genoemd.

Dus, veel mensen denken dat Romeinen 14 over de Sabbat gaat, maar vreemd genoeg wordt de Sabbat niet één keer genoemd.

We hebben al behandeld wat Paulus in Romeinen heeft onderwezen over het onderwerp van de "Wet van God", en daarmee wat hij indirect leerde over de Sabbat, omdat de Sabbat onderdeel uitmaakt van de Wet van God.

We moeten ervoor zorgen dat onze interpretatie van Romeinen 14 in overeenstemming is met wat Paulus al eerder in deze brief onderwees.

We kunnen niet zeggen dat Paulus op het ene moment tegen de Wet van God onderwijst om vervolgens te zeggen dat hij in overeenstemming met de Wet van God onderwees.

We kunnen slechts concluderen dat Paulus in Romeinen 14 iets onderwees dat buiten de Wet van God stond, iets dat te maken had met tradities of leerstellingen van mensen, en iets dat de Joden zagen als (twijfelachtige) meningsverschillen.

Vergeet niet dat veel Joden waren bedrogen door het gangbare theologische onderwijs van die tijd, waarin werd geleerd dat tradities en leringen van mensen (mondelinge wet / Talmood) ertoe deden.

Op zijn best waren deze doctrines en tradities van mensen de bron van gekibbel en conflict, zoals in Romeinen 14.

In het ergste geval onderwees Jesjoea (Jezus) dat dergelijke tradities (helaas) vaak botsten met de Wet van Mozes (Markus 7:6-13).

Paulus noemt deze dingen "meningsverschillen" omdat ze niet uit Gods Wet komen, maar van de mens.

We moeten bepalen welke traditie of doctrine de bron is van het conflict in Romeinen 14:5. En zoals dat in de brieven van Paulus wel vaker gebeurt, verklaart hij zichzelf als we verder lezen.

Romeinen 14:6-7

Wie de dag in ere houdt, houdt *hem* in ere voor de Heere, en wie de dag niet in ere houdt, houdt *hem* niet in ere voor de Heere. **Wie eet, eet voor de Heere, want hij dankt God. En wie niet eet, eet niet voor de Heere, en ook hij dankt God.** Niemand van ons leeft immers voor zichzelf, en niemand sterft voor zichzelf.

De Verzen 6-7 laten de context zien.

Paulus zegt dat "de dag" (vers 6), waar hij het over heeft, te maken heeft met wel of niet eten (vers 7).

In meer Bijbelse termen, het meningsverschil, buiten Gods Wet om, dat hier wordt besproken, is de kwestie van het wekelijkse vasten, wanneer er wel en niet moet worden gevast. In de Torah wordt geen

dag genoemd waarop we moeten vasten. Als je dit hoort en aan Jom Kippoer moet denken, dan willen we je verwijzen naar onze studie "[Is Jom Kippoer een vastendag?](#)".

Omdat we weten dat Paulus het hier niet over de Wet van God heeft, maar over tradities en leringen van mensen, moeten we zien te ontdekken of er in de eerste eeuw onder de Joden veel onenigheid was over de dagen waarop men volgens de traditie moest vasten.

In de tijd van Jesjoea (Jezus) vastten de Farizeeën tweemaal per week, op maandag en donderdag.

In Zijn gelijkenis bad de Farizeeër in Lukas 18:12: "[Ik vast tweemaal per week.](#)"

Heidense bekeerlingen die zich hielden aan de traditie van het wekelijkse vasten, vastten op woensdag en vrijdag, zodat ze anders zouden zijn dan de Farizeeën en hun verdorven "mondeline wet", die in strijd was met de Wet van Mozes.

De Didache (leer van de apostelen – Geschrift uit de 1^e Eeuw), hoofdstuk 8: "*Maar laat je vasten niet samen gaan met de huichelaars, want zij vasten op de tweede en de vijfde dag van de week. Maar vast daarentegen op de vierde dag en de dag van Voorbereiding.*" (woensdag en vrijdag).

Een interessant punt om op te merken is dat zij (de bekeerde heidenen), in dit citaat, de vrijdag beschouwden als de "dag van voorbereiding".

Als de Sabbat niet langer de Rustdag was, zoals sommige voor deze tekst veronderstellen, waar was die voorbereiding dan voor?

Dat is een onmogelijke vraag om te beantwoorden als je gelooft dat de heidenen de Sabbat niet hielden.

Dit geschrift uit de 1^e eeuw bewijst dat ze dit wel deden.

Zoals het boek Handelingen vastlegt, geldt het houden van de Sabbat voor alle gelovigen. Dit bleef het geval totdat de zondag werd ingevoerd als een heidense vervalsing.

Paulus probeerde in Romeinen 14 op te lossen, of het wekelijks vasten belangrijk is, omdat het gaat om geboden en leringen van mensen ("de mondeline wet").

Paulus besluit dat wat we doen voor God er echt toe doet. Daar kan het wekelijks vasten wel of niet bij horen. Wekelijks vasten moet geen statussymbool zijn. Het moet niet worden ingesteld als een gebod of richtlijn voor anderen. Iedereen die om een dergelijke reden vast is zwak in het geloof. Ze hechten meer waarde aan de tradities van mensen en missen het hele doel van het vasten. Jesjoea onderwees tijdens het grootste deel van zijn bediening tegen deze mentaliteit. Het is geen nieuw probleem, waar Paulus mee te maken heeft, hoewel velen het een nieuw conflict proberen te maken.

Als je meer wilt weten over dit onderwerp, bekijk dan onze studie "[Vasten.](#)"

Als je dus denkt dat Romeinen 14 onderwijst tegen de Sabbat, en dus tegen de Wet van God, dan heb je helemaal gemist waar het Paulus om gaat.

Simpel gezegd, Romeinen 14:5 gaat specifiek over het conflict op welke dagen gelovigen moeten vasten, en niet of we de Sabbat moeten houden.

De traditionele dagen van vasten was een onderwerp van conflict, en Paulus besprak dat.

Het punt dat Paulus wil maken is het feit dat de conflicten die ze hebben over deze tradities van mensen en anderen daar zelfs voor oordelen, het bewijs is van hun zwakheid in het geloof.

Gehoorzaam zijn aan de Wet van God wordt nooit omschreven als zwakheid in het geloof; het is het tegenovergestelde! We zijn geroepen om anderen, die zondigen (Gods Wet overtreden) te oordelen, en mensen die tegen Gods Woord ingaan te corrigeren en te berispen.

Daarom is Paulus gerechtigd om te zeggen dat we anderen niet moeten oordelen, terwijl we weten dat de Schrift ons gebiedt om de zonde in onszelf en in anderen aan te pakken.

Paulus kan dit zeggen omdat hij het niet heeft over zaken van Gods Wet, maar over tradities en geboden van mensen met betrekking tot het vasten. We moeten anderen nooit oordelen op een zaak van traditie.

Zwakheid in het geloof is de manier van denken van mensen die te veel waarde hechten aan de tradities en geboden van mensen, buiten de Schrift om.

Het is zwakheid in geloof als mensen het Woord, dat de basis is van ons geloof, afschaffen en ontkennen.

Romeinen 14:7-9

Niemand van ons leeft immers voor zichzelf, en niemand sterft voor zichzelf. Want als wij leven, leven wij voor de Heere en als wij sterven, sterven wij voor de Heere. Of wij dan leven of sterven, wij zijn van de Heere. Want met dit doel is Christus ook gestorven en opgestaan en weer levend geworden, dat Hij zowel over doden als levenden zou heersen.

Hier zegt Paulus dat we elkaar niet moeten oordelen over deze dingen ... en dan doelt hij erop als iemand ervoor kiest om alleen groenten te eten (vers 2), of de dag van de week kiest om te vasten (vers 3).

Romeinen 14:10-13

U echter, wat oordeelt u uw broeder? Of ook u, wat minacht u uw broeder? Wij zullen toch allen voor de rechterstoel van Christus gesteld worden. Want er staat geschreven: “*Zo waar als Ik leef, zegt de Heere: Voor Mij zal elke knie zich buigen en elke tong zal God belijden.*”

Zo zal dan nu ieder van ons voor zichzelf rekenschap geven aan God.

Laten wij dan niet langer elkaar oordelen, maar oordeel liever dit: de broeder geen aanstoot of oorzaak tot struikelen te geven.

Nu is het tijd voor één van de belangrijkste verzen, waarin Paulus de Wet zou afschaffen, Romeinen 14:14.

Romeinen 14:14-23

Ik weet en ben ervan overtuigd in de Heere Jezus dat niets in zichzelf onrein is. Alleen voor hem die van mening is dat iets onrein is, voor die is het onrein. Maar als uw broeder om wat u eet bedroefd wordt, dan wandelt u niet meer naar de liefde. Richt door uw eten niet hem te

gronde voor wie Christus gestorven is. Laat dan het goede dat u bezit niet gelasterd worden. Want het Koninkrijk van God bestaat niet uit eten en drinken, maar uit gerechtigheid en vrede en blijdschap in de Heilige Geest. Want wie Christus in deze dingen dient, is welbehaaglijk voor God en in achtung bij de mensen.

Laten wij dus najagen wat de vrede en de onderlinge opbouw *bevordert*. Breek niet om wat u eet het werk van God af. Alle dingen zijn wel rein, maar *het is* zondig voor hem die door wat hij eet aanstoot geeft. Het is goed geen vlees te eten, geen wijn te drinken en niets *te doen* waaraan uw broeder aanstoot neemt, waarover hij struikelt of *waarin* hij zwak is. Hebt u geloof? Heb *dat* bij uzelf voor God. Zalig die zichzelf niet oordeelt in wat hem goeddunkt. Wie echter twijfelt als hij eet, is veroordeeld, omdat hij *het* niet uit geloof *doet*. En alles wat niet uit geloof *is*, is zonde.

In tegenstelling tot Gods Woord, Jesjoea (Jezus), en zelfs Paulus, wordt vers 14 vaak gebruikt als basis van het onderwijs dat alle dieren nu rein zijn en geschikt als voedsel. Als we naar de context kijken, dan zien we dat Paulus in vers 15 spreekt over voedsel is volgens Gods Woord, in Leviticus 11. Het woord dat hier wordt gebruikt voor "voedsel" is "broma."

Strong's:

G1033 *broma* bro'-mah

van het grondwoord **G977**;

voedsel (letterlijk of figuurlijk), met name (ceremonieel) artikelen die verboden of toegestaan zijn door de Joodse wet.

Onreine dieren werden nooit beschouwd als voedsel ("broma"), ongeacht wat ongelovigen, buiten het Woord van God om, als voedsel beschouwden.

Paulus voert hier geen discussie of dieren, die volgens Leviticus 11 onrein zijn, nu opeens rein zijn, en dus als voedsel ("broma") gelden. Paulus behandelt echter een conflict of Bijbels vastgesteld rein voedsel onrein kan worden, op manieren die niet worden vermeld in de Bijbel.

Dit specifieke conflict en deze verwarring kwam in de eerste eeuw al voor. Dit is geen nieuw conflict. Er zijn in de Schrift al een paar andere voorbeelden en parallellen, waardoor we inzicht kunnen krijgen.

In 1 Korinthe 8 tot 10 onderwijst Paulus dat vlees, dat aan de afgoden is geofferd, en uiteindelijk wordt verkocht op de vleesmarkt, absoluut prima is om te eten, **zolang we ons niet bewust zijn van de herkomst**, en het met anderen eten, en we anderen niet de indruk geven dat zonnegod tempel offers aanvaardbaar zijn voor een gelovige in de ware God. Als aan deze criteria wordt voldaan, dan is Paulus van mening, dat het vlees gegeten mag worden. Het wordt vanuit Torah niet verboden. Zie onze studie "[Vlees dat is Geofferd aan Afgoden](#)" voor een meer diepgaande studie hierover.

We kunnen dit tegenover het besluit van Jacobus in Handelingen 15:20 zetten, waarin duidelijk wordt gemaakt dat we niet rechtstreeks moeten deelnemen aan heidense cultische tempeloffers.

Dus is er in deze situatie een verschil.

Het eten van vlees dat is geofferd aan afgoden, in rechtstreekse deelname aan de cultische praktijken in de heidense tempels, is wat anders dan onbewust eten van vlees dat is geofferd aan afgoden, en dat werd gekocht op de markt.

Het gaat erom of iemand direct of indirect deelneemt aan de zonnegod vereringen en / of de indruk geeft dat hij / zij deelneemt aan zonnegod vereringen, waardoor anderen struikelen. Wij raden je aan om onze studie "[Handelingen 15: Gehoorzaamheid of Wetticisme](#)" te bekijken voor meer informatie.

In de dagen van Jesjoea (Jezus) was er veel discussie over de vraag of voedsel (*broma*), dat als rein gold volgens het Woord van God (Leviticus 11) onrein kon worden gemaakt.

Jesjoea (Jezus) behandelde deze kwestie in Markus 7, in het kader van de Farizeese traditie, om anderen te verplichten de handen te wassen voor het eten.

Iemand die zij handen niet volgens de voorgeschreven methode waste, bezoedelde zijn voedsel waardoor het op grond van de ‘mondellinge leer’ onrein werd, niet op grond van Gods Wet.

Nogmaals, er is een verschil tussen de geboden van mensen en de geboden van God.

Jesjoea (Jezus) onderwees dat rein voedsel daardoor niet onrein kon worden. Omdat Jesjoea deze instructie gaf in Markus 7, heeft Paulus vertrouwen in wat hij onderwijst in vers 14:

Romeinen 14:14

Ik weet en ben ervan overtuigd in de Heere Jezus (Jesjoea) dat niets in zichzelf onrein is. Alleen voor hem die van mening is dat iets onrein is, voor die is het onrein.

Paulus is “overtuigd” door Jesjoea (Jezus), want Jesjoea (Jezus) zei:

Mark 7:18-19

En Hij zei tegen hen: Bent ook u zo onwetend? Ziet u niet in dat alles wat van buitenaf de mens binnengaat, hem niet kan verontreinigen? Want het komt niet in zijn hart maar in *zijn* buik en gaat in de afzondering naar buiten. Zo wordt al het voedsel gereinigd.

In dit geval zegt Jesjoea (Jezus) dat al het “voedsel” (opnieuw *broma*) wordt gereinigd in de maag.

Volgens degene die Gods Wet kenden, waren alleen dieren, die in Leviticus 11 rein worden genoemd, als voedsel gezien.

Varken is geen voedsel.

Kreeft is geen voedsel.

Hond is geen voedsel.

Kat is geen voedsel.

Garnaal is geen voedsel.

Enzovoorts, enzovoorts.

In Leviticus 11 is bepaald wat voedsel (*broma*) is.

In de context van deze verklaring, berispte Jesjoea (Jezus) de Farizeeën voor het nietig verklaren van de Wet van Mozes, door hun tradities.

Jesjoea stelt de Geschriften van Mozes gelijk aan de Wet van God en het Woord van God.

Mark 7:6-13

Maar Hij antwoordde hun: Terecht heeft Jesaja over u, huichelaars, geprofeteerd zoals er geschreven staat:

*“Dit volk eert Mij met de lippen,
maar hun hart houdt zich ver bij Mij vandaan.
Maar tevergeefs eren zij Mij
door leringen te onderwijzen die geboden van mensen zijn.*

Want terwijl u het gebod van God nalaat, houdt u zich aan de overlevering van de mensen, zoals het wassen van kannen en bekers; en veel andere dergelijke dingen doet u.

En Hij zei tegen hen: “U stelt op een mooie manier Gods gebod terzijde om u aan uw overlevering te houden. **Want Mozes heeft gezegd....:**

.... en zo maakt u Gods Woord krachteloos door uw overlevering die u overgeleverd hebt; en veel van dergelijke dingen doet u.

Het is duidelijk dat Jesjoea (Jezus) de Farizeeën niet berispt dat ze het Woord van God nietig verklaren (Gods Wet geschreven door Mozes), om die daarna Zelf af te schaffen. Dat zou wat zijn, toch?

... Jesjoea zegt tegen de Farizeeën dat ze verkeerd zitten omdat ze wat Mozes schreef terzijde leggen, en daarna zegt Jesjoea dat Mozes wordt afgeschaft?

Wat een tegenstrijdigheid zou dat zijn ...

Paulus doet dat net zomin.

Door dit onderwijs van Jesjoea (Jezus), zei Paulus dat hij door Jesjoea de Messias was overtuigd dat alle dingen in en van zichzelf rein zijn.

In de context worden “dingen” omschreven als "broma". "Broma" zijn al reine dieren, zoals ze worden beschreven in Leviticus 11.

Paulus past Markus 7 toe door te onderwijzen dat reine dieren (*broma*), geofferd in de heidense tempels en naar de markt gebracht, nog steeds als rein, en dus als voedsel worden gezien.

Paulus legde de Wet van Mozes niet opzij, want dat zou in strijd zijn met wat hij enkele hoofdstukken eerder schreef.

Paulus onderwijst vervolgens dat mensen die zwak zijn dit misschien niet begrijpen, maar dat degenen die sterk zijn rekening moeten houden met de zwakkeren, zelfs als we ons daardoor moeten aanpassen als we samen zijn met mensen die Gods Wet nog niet begrijpen. Paulus wil ons erop wijzen dat we anderen moeten leiden in hun geestelijke opbouw of studie.

Romeinen 15:1-3

Maar wij die sterk zijn, zijn verplicht de zwakheden van hen die niet sterk zijn te dragen, en niet onszelf te behagen. Laat daarom ieder van ons *zijn* naaste behagen ten goede, tot opbouw. Want ook Christus heeft niet Zichzelf behaagd, maar zoals geschreven staat: “*Al de smaad van hen die U smaden, is op Mij gevallen.*”

Paulus geeft vervolgens aan wat ze zullen leren, ze zullen alles leren wat al eerder is geschreven.

Romeinen 15:4

Want alles wat eertijds geschreven is, is tot onze onderwijzing eerder geschreven, opdat wij in de *weg van volharding en vertroosting door de Schriften de hoop zouden behouden.*

Uiteindelijk zullen de zwakken in het geloof de Wet van God goed genoeg begrijpen om *meningsverschillen* te voorkomen.

Simpel gezegd, in tegenstelling tot degenen die alleen maar groenten aten, omdat ze bang waren vlees te eten dat was geofferd aan afgoden en op de markt werd verkocht, onderwees Paulus in vers 14, dat we alles kunnen eten, waarvan al was geschreven dat het rein (*broma*) is, in Leviticus 11.

We hoeven ons geen zorgen te maken over menselijke leerstellingen of zorgen, die niet zijn gebaseerd op het Woord van God.

Jesjoea (Jezus) onderwees ons al over dit onderwerp in Markus 7, en zolang we ons houden aan het Woord van God, zijn we sterk in het geloof.

Mensen die meningsverschillen hebben over zaken die niet in het Woord van God staan, zijn zwak in het geloof.

We moeten geduld met hen hebben, en ze niet kwetsen tijdens hun leerschool in de geschriften van Mozes. Ze zullen uiteindelijk tot dezelfde conclusies komen.

In de rest van Romeinen zijn er geen controversiële verzen meer. Wij raden je aan om de rest te lezen.

We willen je er nog op wijzen hoe Paulus de brief afsluit ...

Romeinen 16:25-27

Hem nu Die in staat is u vast te doen staan, overeenkomstig mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus (Jesjoea de Messias), overeenkomstig de openbaring van het geheimenis dat *door* de tijden der eeuwen *heen* verzwegen was, maar dat nu geopenbaard is en door de profetische Schriften onder alle heidenen bekendgemaakt is, overeenkomstig het bevel van de eeuwige God, ***om hen tot geloofsgehoorzaamheid te brengen, aan Hem***, de alleen wijze God, *zij* door Jezus Christus (Jesjoea de Messias) de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid. Amen.

We hopen dat deze studie over de brief van Paulus aan de Romeinen je heeft geholpen om volledig gehoorzaam te worden in geloof, dat was de bedoeling van Paulus.

We moeten het Woord van God geloven, Jesjoea was en is dat in het vlees, en dus moeten we het Woord van God gehoorzamen... niet om daardoor gered te worden, maar vanwege van onze redding; niet om de genade te vervangen, maar vanwege Zijn genade.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)